

TRANSCRIPT VAN DE GEMEENTERAAD 1 VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 14 oktober 2021

1. Opening en mededelingen

De voorzitter: Damen en heren, wilt u gaan zitten, de onderlinge gesprekken staken? Dames en heren, leden van de raad, het lijkt een beetje onrustig. We zitten dicht op elkaar. Voor het eerst sinds lang weer dat de gemeenteraad weer in de eigen raadzaal vergadert. Welkom terug. Afwezig zijn mevrouw Leitner van D66 en mevrouw Özogul van de SP, die ik overigens op deze wijze van harte feliciteren met haar verjaardag, want ze is jarig. Ik wijs erop dat er een agenda ... Ja, de heer Dreijer.

De heer Dreijer: De heer El Aichi is ook niet aanwezig vandaag.

De voorzitter: De heer El Aichi is ook afwezig. Dan wijs ik u erop dat per 21 juli er een algeheel rookverbod bij wet is ingesteld, ook voor overkapte en niet overkapte buitenruimtes. U bent daar ook over geïnformeerd in de raadzaal. Ik weet dat sommigen van u een gewoonte hadden om in de buitenruimte te roken, maar wilt u rekening houden met de aangepaste wetgeving op dat punt? En dan hebben wij in deze vergadering, dit is een extra vergadering, daar is één uur voor uitgetrokken, dus uw spreektijd is beperkt. Houd u daar alstublieft rekening mee.

2. Vaststellen van de agenda

- *Interpellatieverzoek VVD Frans Hals Museum*

De voorzitter: Dan ga ik naar het vaststellen van de agenda en dan moet ik eerst constateren dat er een interpellatieverzoek van de VVD legt over het Frans Hals Museum. Die is hier terechtgekomen tot verbazing van sommigen van u, omdat de wet zegt, een interpellatie van moet op de eerstvolgende raadsvergadering worden geagendeerd en dat is deze. Maar het was natuurlijk helemaal niet de bedoeling om dat op deze vergadering te doen. Ik weet niet, mijnheer Blokpoel, wilt u daar nog iets over zeggen?

De heer Blokpoel: Ja voorzitter, wat mij betreft schuiven we het naar de volgende vergadering, oftewel over een uurtje.

De voorzitter: Dan stel ik voor dat we dat doen, want deze vergadering was met een andere inzet extra aangevraagd. Dus dat komt straks terug met uw instemming.

3. Bekrachten/ opheffen geheimhouding

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 3. Dat is bekrachten opheffen van geheimhouding. Het gaat om nieuwe leden voor de commissie voor bezwaarschriften en de nadere uitwerking voor de mobiliteitshub Haarlem Nieuw-Zuid. Ten aanzien van die, voor de benoeming voor nieuwe leden van de commissie van bezwaarschriften. Sommigen van u hebben mij daar ook op geattendeerd. Daar is het cv, wordt voorgesteld dat geheim te verklaren, omdat daar allerlei persoonsgegevens in zitten. Maar de afspraak die in de commissie gemaakt is, dat is dat de lijst van functies en nevenfuncties wel op de website vermeld zal worden. Dus dat meld ik hier nog maar eventjes. Dat is de bedoeling. Kunt u instemmen met het bekrachten van de geheimhouding? Ja, dan is dat bij deze besloten. Ik hoor dat de heer Gün verlaat is, maar nog wel komt.

4. Standpunt coronabeleid college van B&W n.a.v. uitspraken wethouder Rog m.b.t. invoering Coronapas

De voorzitter: Goed, dan kom ik nu bij agendapunt 4 en dat is het standpunt rond het coronabeleid van het college van B&W en de uitspraken van wethouder Rog. Er is verzocht om een extra raadsvergadering door de fracties Actiepartij, de SP, Hart voor Haarlem, Jouw Haarlem en Open Haarlem en dat verzoek is dus ook gehonoreerd. Ik heb met mevrouw Van Zetten even contact gehad, of althans, er is contact geweest via de griffie, en die is als eerste aanvragen van deze extraraad, stelt ze het op prijs om deze vergadering in ieder geval niet voor te zitten en om als eerste het woord te mogen voeren. Dus ik wil u het woord geven. Ik denk ... Voor de rest is het de bedoeling dat in eerste termijn gewoon uw raad aan het worden is, dat daarna geantwoord wordt vanuit de zijde van het college en daarna is uw raad weer aanzet. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dank u wel voorzitter. Hart voor Haarlem is erkentelijk dat wethouder Rog in deze vergadering verantwoording aflegt voordat hij aftreedt, want aftreden is het enige wat hem als principieel man rest. Dat wethouder Rog principieel is, lasen we in een bericht op 23 september waarin hij via zijn secretariaat laat weten dat hij principieel tegen de test- en QR-samenleving is. Hij vraagt ook om als wethouder verschoond te worden van het tonen van de QR-code. In zijn tweet van maandag 27 september jongstleden deelde hij ook de mening van de gewezen CDA staatssecretaris. Het huidige coronabeleid beperkt onze vrijheidsrechten en dus op delen ongrondwettelijk. Of de wethouder dit op persoonlijke titel twitterde of als wethouder is niet meer relevant gezien de tekst van zijn secretariaat. Uit deze berichten blijkt duidelijk hoe slecht de principes van deze wethouder zich verhouden tot het zogenaamd ongrondwettelijk beleid van dit college, dat het wordt geacht te handhaven. Voorzitter, de statement van de wethouder is relevant. Hij spuugt immers niet alleen zijn college in het gezicht, maar maakt ook zijn plaats in het college onhoudbaar. Aan blijven en daarmee verantwoordelijk vragen voor ongrondwettelijk beleid tast niet alleen de geloofwaardigheid aan van ons college, maar ook de gehele Haarlemse politiek. Ook relevant is de persverklaring van het college van 28 september, waarin we lezen dat het weer van wethouder Rog op persoonlijke titel was en dat hij het corona collegebeleid volledig onderschrijft. Voorzitter, deze verklaring blijkt onjuist en daarmee is de raad onjuist geïnformeerd door de burgemeester. Mijn fractie tilt hier zeer zwaar gaan en ik verwacht ook op dit punt eerste verklaring van de burgemeester af en ik kom erop terug in mijn tweede termijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wenst nog meer het woord? Niemand? Je wel, de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja voorzitter, voordat we conclusies gaan trekken, een aantal vragen. Wanneer heeft de wethouder zijn principiële bezwaren tegen de test- en QR-samenleving bij het college of bij u als burgemeester bekendgemaakt? Twee, op 23 september heeft de medewerker van wethouder Rog de wijkraad laten weten dat hij best bij de jaarvergadering aanwezig wil zijn, maar dat hij dus vanwege die principiële bezwaren tegen de test en QR-samenleving, of hij daarom niet zonder QR-code naar binnen kan, naar binnen mag. Is er toen op persoonlijke titel met de wijkraad gecommuniceerd? En hoe beoordeelt de wethouder zijn verzoek om zonder QR naar binnen te mogen in relatie tot zijn functie als wethouder? Oftewel, vindt hij dat hij zo'n voorstel gezien zijn voorbeeldfunctie en machtspositie had mogen doen? Tenslotte, als de wethouder principiële bezwaren heeft tegen de test- en QR-samenleving, waarom heeft de wethouder ervoor gekozen om dit niet in de extra raadsvergadering op 24 september, die daar expliciet over ging, met ons te delen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even verder. De heer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, de SP is het met de wethouder eens. Wij zijn ook tegen de QR-codesamenleving. Ik als volksvertegenwoordiger dan tegen de QR-codesamenleving. Maar wethouder Rog is geen volksvertegenwoordiger meer. Wethouder Rog is een wethouder en dat maakt zijn uitingen best wel problematisch. Want in plaats van wethouder is hij als hij vraagt aanwezig te zijn bij de wijkraad de Krim een wilt u zich alstublieft niet aan de wethouder geworden. Het oordeel stellen we uit, maar we zijn echt heel benieuwd hoe een principieel man met de principes die wij delen als de heer Rog door kan gaan, zijn integriteit kan bewaren en toch als wethouder kan functioneren. Want ook gezien de uitingen en gezien de principes lijkt ons dat een hele moeilijke kaart.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, niet zo lang voordat de voorkeur van de tweet van de heer Rog naar buiten kwam, hadden we hier in de raad een debat over de corona, de QR-codes. En het is des te prangender dat er echt zo kort daarop de heer Rog met deze tweet naar buiten kwam. En eigenlijk is het een beetje ingewikkeld, want ik bedoel, persoonlijk denk ik het is heel mooi en nobel als een wethouder ook een beetje een eigen mening erop na houdt, maar in dit geval kwam de tweet naar voren als wethouder van de gemeente Haarlem. En we hebben hier natuurlijk eerder een casus gehad waarbij een stadsdichter uit zijn ambt gevraagd werd om zijn ambt op te geven, omdat hij ongelukkige tweet had gedaan die nog als kunst zouden kunnen worden opgevat. Maar wethouder is geen kunstenaar, een wethouder is een wethouder. En persoonlijk vind ik het erg jammer en vervelend dat we nu dit gesprek met elkaar voeren, want eigenlijk zou ik een gesprek willen voeren met u over uw functioneren als wethouder. Maar ik vind het ook belangrijk om u te vragen hoe u dat nu ziet, want u neemt deze positie in, maar dat bemoeilijkt uw contact met de samenleving en dat is een van de belangrijkste rollen. U heeft een voorbeeldfunctie in de stad en de stad moet deze over zover erg ingewikkelde maatregel uitdragen en verkopen aan bijvoorbeeld de middenstand of aan de horeca. En hoe ziet u dat dan dat u daar strijdig mee handelt? Ja, dat zijn de belangrijkste vragen voor nu.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Voorzitter, wethouder Rog is duidelijk. Wethouder Rog sluit aan bij de mening van zijn collega Mona Keizer, dat het coronabeleid ongrondwettelijk is. Als persoon kan dat en mag dat ook en ik bewonder het standpunt zelfs. Maar de heer Rog is geen politicus, hij is een wethouder en gehouden aan de wet. En ik ben dan ook oprecht verbaasd waarom de heer Rog op deze wijze heeft gehandeld en heel erg benieuwd naar zijn verklaring zo meteen.

De voorzitter: Dank u wel. Eens even kijken. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel. Ja, D66 is verontrust door de uitlating en e-mail van de wethouder. Politici leven van het poneren van standpunten, maar wat D66 betreft zit er wel een verschil tussen volksvertegenwoordigende politici die feitelijk alle standpunten kunnen innemen die ze willen en uitvoerende politici die rekening moeten houden met de gevolgen voor beleid en de uitvoering daarvan. Natuurlijk mag een wethouder een eigen mening hebben, maar wanneer je een publieke functie hebt moet je je altijd afvragen of het ook passend is dat je die mening uit en of het passend is dat je je naar die mening gedraagt. En in onze beleving is in wethouder ook iemand die zich letterlijk aan de wethouder. De vraag is ook of dat nog van wethouder Rog gezegd kan worden. Ik heb daarover een aantal vragen. Heeft u nagedacht over de consequenties van uw tweet en uw mail voor onze boas die het coronabeleid moeten handhaven? Heeft u nagedacht over de consequenties van mail en tweet voor de ambtenaren van de gemeente Haarlem die wellicht ook bezwaren hebben tegen het coronabeleid en voor de mensen in de stad die het coronabeleid

moeten handhaven, bijvoorbeeld omdat ze een kroeg hebben? Heeft u nagedacht over het feit dat de ontvanger van de mail de indruk heeft gekregen dat u zocht naar een mogelijkheid om de wet- en regelgeving te ontduiken? En wat heeft u gedaan toen inderdaad bleek dat ontvanger u tegemoet wilde komen? In uw '...' moet optreden als '...' burgemeester de komende tijd. Wat betekent uw standpunt dan voor uw handelen, de handhaving en uw werkbezoeken? En wat heeft uw standpunt voor gevolgen voor de werkzaamheden de komende maanden? Ik ben benieuwd naar uw antwoorden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Geachte ... Ja, zo staat het. Ja, dat is waar. Ja, dat is waar. Van afstand. Ik werd gecorrigeerd door mevrouw ... Het college wist niet van uw mail van uw secretariaat. Daar ga ik even vanuit. Dat is aan de burgemeester ook gevraagd. Heeft u, geachte wethouder, zich gerealiseerd dat een mail van uw secretariaat niet geheim kon blijven? Heeft u het afwijkende karakter van uw vraag u van tevoren niet gerealiseerd? En zo ja, wist u dan dat u een storm van kritiek zou losmaken? Als je naïef bent, bent u daar dan niet te ver ingegaan in uw naïviteit? En als u niet naïef bent, geachte wethouder, hebt u zich dan gerealiseerd dat er een zeer afwijkend standpunt door u ingenomen is dat niet accorderen met dat van de andere leden van het college? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere? Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, dank u wel. De PvdA is eigenlijk wel geschrokken over wat hier gebeurd is. Ik moet eerlijk zeggen dat zelf, toen ik de tweet, de retweet, het is maar hoe je het noemt, naar buiten kwam, waar Mona Keizer werd ondersteund, toen dacht ik nou, dit is in de verkeerde appgroep of in de verkeerde tweet gezet. Even los van dat het in de tweet gebeurde waar ook namens de wethouder activiteiten plaatsvinden. Maar het was niet zo. Er kwam ook niks terug van ja, dit was niet de bedoeling.

De voorzitter: Een moment. Ik begrijp dat het niet overal goed te volgen is. Misschien ... Ja.

Mevrouw Verhoeff: Helpt dat? Ik eindigde dus met van, wij waren verbaasd dat er gewoon geen herstel kwam. Er ging even tijd overheen en dan komt het bericht van het niet bijwonen van de jaarvergadering, of het niet hadden willen bijwonen van de jaarvergadering, omdat het een test was, tenzij die test kon worden opgeheven, niet van toepassing zou worden verklaard. Dan nog denk je, dit kan ook niet kloppen. Ik heb zelfs in bepaalde apps gewoon proberen te weerleggen dat dit natuurlijk niet zo kan. Dit is een interpretatie van een interpretatie. Dat schetst kort en nader verbazing. Het kon dus wel. Het staat gewoon zwart op wit. Is er een mogelijkheid dat de wethouder kan deelnemen als hij niet zijn code toont? De wethouder is een ervaren politicus en wethouder, vindt u het vreemd dat wij van een ervaren politicus zal wachten dat hij goed inschatten welk medium hij gebruikt op welk moment, want het moment kort na de raad waarin wij hier in meerderheid een bepaald standpunt hebben ingenomen ten aanzien van handhaving, dat dat ons verrast en dat het ons pijn doet als dat soort discussies worden gevoerd. En in opmerking onderschrijven als het beleid niet proportioneel is. Snapt u dat een horecaondernemer onze mondige bevolking dan wel tien keer mag uitleggen waarom hij toch die coronapas moet tonen, dat ook een boa daarop aangesproken wordt, dat dat gewoon effect heeft. Eigenlijk hebben wij het gevoel dat u net als in raadslid dat wel mag en een tweede kamerlid dat ook kan, gewoon ook een dissident kan zijn. Gewoon actie kan voeren voor een punt die hem na aan het hart gaat. Dat kan helaas niet voor een bestuur. Die kan wel natuurlijk in het college een standpunt innemen waarin hij zegt: dit vind ik heel belangrijk en mijn geweten zegt dat ik zo moet handelen, dus ik breng dat in. En dan zijn er twee opties, twee smaken. Je gaat of mee met het college en draagt ook dat beleid goed uit, of je houdt de eer aan jezelf en je treedt weg. En hier zijn wij gewoon verbaast, is dat niet gebeurd. En ik

hoop dat u met een goed verhaal komt, maar wij hebben, op dit moment hebben wij het gevoel van dit kan gewoon niet. Wat is hier gebeurd? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het heeft ons verbaasd. De vorm, de timing die de wethouder heeft gekozen, de vorm in de tweetjes, van principieel een punt via een tweet naar buiten brengen. Ook een duidelijk waardeoordeel, de proportionaliteit. Ook dat men via mail er achter komen dat de wethouder niet mee wenst te doen met de QR-codes en het scannen daarvan. Maar ook de timing net na die coronaraad, drie dagen nadat we urenlang over dit onderwerp hebben gepraat. Ja, waarom heeft de wethouder ervoor gekozen om zo'n principieel punt in een enkel tweetje naar voren te brengen? En het is al een paar keer genoemd, ziet u ook in dat wat voor een bestuurder ontzettend lastig is om dat op deze manier te doen? Het noemen van de proportionaliteit waar u het over had. Ik heb ook wat over getweet. Ja, wat zegt dit voor bijvoorbeeld alle sportkantines die ... U bent wethouder sport, die moet je die QR-codes ook scannen. Ja, wat hebben die aan dit tweetje overgehouden? We zijn ook benieuwd waarom u uw eigen positie met die context niet gedeeld heeft met de raad. U heeft dat via een mail die naar buiten kwam, hebben we daarvan gehoord. En we zouden ook wel wat reflectie willen horen. Hoe kijkt u nu terug naar die afgelopen, wat is het, drie weken? Wat heeft u ervan geleerd? En dat misschien tot zover.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, mogen we ook interrumpen, of is dit een eenrichtingsweg?

De voorzitter: Nee, u mag interrumpen.

De heer Van den Raadt: Oké nou, dan wil ik graag weten van GroenLinks, over welke tweet gaat het nu precies? Want volgens mij is er een tweet waarbij de heer Rog zegt dat hij het jammer vindt dat Mona Keizer weg gaat. Volgens mij is er niet een tweet waarbij die zegt van, ik wil graag zonder QR-code naar de wijkraadvergadering.

De heer Drost: Nee klopt, daarvoor zijn twee dingen. Het is een tweet waarin wordt gezegd dat de maatregel niet proportioneel is. Die vorm heb ik het over. En ook dat er een mail wordt gestuurd met daarin de positie over dat scannen van QR-codes vanuit het wethouderschap.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere? De heer Dreijer.

De heer Dreijer: Ja, dank u voorzitter. Ja, het is natuurlijk een beetje vreemd dat we hier als CDA, dat we hier ook het woord voor over onze eigen wethouder. Kan ik beter staan? Oh ja, ik kan beter staan.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, deze zin verbaast me wel. We hebben toch dualisme. Het CDA kan het best over deze wethouder hebben, het maakt niet uit van welke club hij is.

De heer Dreijer: Sorry, mijnheer Van den Raadt. Ik was nog bezig met uitleggen. Kijk, u snapt natuurlijk best wel dat wij veel intenser contact hebben dan menig raadslid hier in de raad. Ik hoop dat u dat snapt. Dat is nu ook. Maar goed, dus wij zijn wat meer op de hoogte wellicht van de zaken die rondom onze wethouder spelen. Maar het heeft ons ook wel verrast, dus dat moeten wij ook gewoon erkennen. De tweet als eerste. Ja,

daar kan je van vinden van wat je vindt. Het is een mening. Het is als een wethouder, kan je interpreteren dat de wethouder het getweet heeft. Persoonlijk, spreek ik geheel namens mijzelf, denk ik dat het niet zoveel uit dat gemaakt als er had gestaan, de heer Rog privé en die geeft deze mening. Ik denk dat het allemaal niet uitmaakt voor hoe dat geïnterpreteerd wordt door wie dan ook. Nou goed, wij willen dus ook natuurlijk zoals iedereen hier in de raad daar een uitleg over hebben, een duiding van wat hij daar precies mee bedoelt, met die tweet. En dat is natuurlijk ook met de mail die gestuurd is naar de wijkraad. Ik kan me niet voorstellen dat u gevraagd heeft om als enige daar naar binnen te komen zonder QR-code, dus daar willen we denk ik wel een goede uitleg hebben hoe deze mail tot stand gekomen is, waarom dat zo opgeschreven is en wat u in het vervolg gaat doen. Ik denk dat iedereen dat wel wil weten. Dank u wel.

De voorzitter: Er is nog een interruptie van mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, u zegt dat u intensief contact heeft gehad en met uw wethouder veel zaken heeft besproken. Heeft u met de wethouder over zijn standpunt, over de QR-samenleving gesproken voordat de raadsvergadering, deze raadsvergadering over dit onderwerp op 24 september plaatsvond? Wist u van de mening van de wethouder?

De heer Dreijer: U zegt dat ze intensief met elkaar spreekt. Dat is niet zo, want we spreken elkaar regelmatig. En op dit punt zijn we niet op de hoogte gesteld, nee.

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, na de tweet van wethouder Rog ging het over de vraag of de wethouder de uitvoering van het coronabeleid wel of niet steunde. Maar daar hoeven we niet aan te twijfelen, bezweert het college, want de tweet was op persoonlijke titel gedaan en ging over landelijk beleid. Kous af, persoonlijke titel, landelijk beleid. Die persoonlijke titel is leuk verzonnen, maar goed, het fitte profiel van wethouder Rog presenteert hem als wethouder. Wethouder Rog, toen hij besloot om openlijk afstand te nemen van het coronabeleid met deze tweet, realiseerde u zich toen zelf dat mensen niet het verschil zien tussen Michel Rog en wethouder Rog? Realiseert u zich dat een wethouder die openlijk afstand neemt van het coronabeleid de uitvoering ervan door de gemeente ondermijnt? Bent u zich er wel van bewust dat u met dit profiel ten alle tijden ambassadeur van de gemeente bent? En welk voorbeeld denkt u nou eigenlijk te geven aan onze ambtenaren die gehouden zijn aan de regels in het personeelshandboek, ook als het gaat om die persoonlijke titels, regels die u openlijk heeft overtreden? Dat het over landelijk beleid ging en daarmee geen collegezaak was, is ook leuk verzonnen, maar roept bij ons weer vragen op over het functioneren van het college. Wethouder Rog, heeft u de tweet vooraf afgestemd met de burgemeester en wat was zijn reactie? En hoe kijkt u zelf naar uw taakopvatting? Vindt u het überhaupt uw taak als wethouder en ambassadeur van de gemeente Haarlem om uitspraak te doen over landelijk beleid? En hoe weet u dan in het algemeen uw persoonlijke opvattingen al dan niet principieel als het gaat om uw werk als wethouder? Zijn er meer dingen die je niet doet, omdat u er principiële bezwaren tegen heeft? En burgemeester, voorzitter van het college, was u op de hoogte van het voornemen van de wethouder om zich publiekelijk uit te spreken tegen de coronapas? Is die tweet vooraf met u afgestemd? Voorzitter, er zijn al heel veel vragen gesteld. Wij voegen er nog een paar aan toe en sommige dubbele. Er is duidelijk dat er veel onrust is een veel vragen leven en vragen waar we ook zonder meer antwoord op willen hebben. Wij nodigen, ik hoor het de heer Drost ook zeggen, de wethouder ook nadrukkelijk uit om te reflecteren op de situatie. Hoe kijkt u nu zelf tegen die Twitteractie aan en tegen die mail die u stuurde aan de wijkraad? En wat gaat u in het vervolg anders doen? En hoe gaat u uw principiële bezwaren tegen wat dan ook voortaan inpassen in uw werk? Mag deze raad ervan uitgaan dat u ten alle tijden uw werk als wethouder doet?

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, nou, wij feliciteren Michel Rog met zijn goeie standpunten over de tweet. Daar is niks op aan te merken. Dat zijn prima argumenten. En dank ook aan de collega Jacques Amand die bij de wijkraad aanwezig was en dit eigenlijk ontdekt heeft, want als daar niemand was geweest van Trots Haarlem was dit helemaal niet ter sprake gekomen en waar we gewoon vrolijk doorgefietst. Ik zou wel graag niet van u uw standpunt willen horen, wethouder Rog, maar graag van de burgemeester zijn visie en zijn bijdrage, want doordat de burgemeester zich vaak op krachtige wijze uitspreekt over het handhaven van coronabeleid en dat soort zaken en eigenlijk dagelijks ondertussen op de tv is waar hij over dat soort onderwerpen praat, is dat wel een verergerende factor geweest. Dus kunt u daar wat op toelichten?

De voorzitter: Aan wie vraagt u dat?

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik vraag het aan de voorzitter en die heet Jos Wiene.

De voorzitter: Dank. Dan is het helder. De heer Visser.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De ChristenUnie waardeert het eigenlijk dat de wethouder zich heeft uitgesproken. We moeten gewoon zo snel mogelijk af van die QR-samenleving. Daar hebben we vorige week of de week geleden debat over gehad. Maar het college heeft gezegd, het was een persoonlijke titel, ging over landelijk beleid. Oké, was het handig? Nee. De rol van de wethouder is anders dan van een raadslid. Maar nu hoor ik partijen zeggen dat tweets van tevoren moeten worden afgestemd met de burgemeester. Voorzitter, het lijkt me toch echt dat u daar niet op zit te wachten? Dan komt u niet meer toe aan uw werk als burgemeester. Stel een gemiddelde wethouder stuurt vier tweets per dag maal vijf wethouders, dan komt er twintig keer per dag een wethouder aan uw bureau om te vragen of die tweet wel verstuurd mag worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Visser, als je zo telt is het onbegonnen werk voor onze voorzitter. Maar ik kan me toch voorstellen dat je een rangorde in tweets kunnen maken waarvan je beseft dat het een tweet kan zijn met een heel verstrekkende tekst die anders is als de tweet van, zullen we samen koffie gaan drinken? Dus ik vind deze constatering van u niet helemaal relevant. U ook hopelijk niet.

De heer Visser: Nee, maar net weg die suggestie wel gewekt en ik probeer dus een beetje te relativiseren. De tweet was niet handig, laat dat duidelijk zijn. Want de rol van een wethouder is wat anders dan de rol als raadslid. Maar ik vind toch ook wel dat we onze wethouders de ruimte moeten geven om enigszins een mening te kunnen uiten, dat ze niet voor elke tweet naar de burgemeester moeten en dat werd wel degelijk net gesuggereerd. Maar voorzitter, dan de vraag over de QR-code die aan de wijkraad is gesteld. En ik ben heel benieuwd na de verklaring van de wethouder, want die is wat lastiger. Daarom dachten, ik ga het nog een keer lezen wat er staat. En wat er in die mail staat, is van, er is een vergadering in de NH-hal. Er staat niks over QR-code. Dus ik kan me voorstellen dat het secretariaat van de griffie wetende dat de wethouder moeite heeft met de QR-code navraag doet van, is er eigenlijk een QR-code nodig? Probleem is alleen dat dat er niet staat. Er staat niet, belangstellend is er eigenlijk een QR-code nodig? Nee, de wethouder heeft problemen met de QR-code, anders komt hij niet. Dus mijn vraag is eigenlijk van, is die mail en opdracht van de wethouder stuurt of heeft het secretariaat gehandeld en wist de wethouder niet de letterlijke tekst van de mail?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Visser, u maakt één vergissing. De uitnodiging die naar iedereen gestuurd is, ook de wethouder, daar staat in dat je een QR-code verplicht is nadat bij de ingang van de hal zal worden gecontroleerd en kom je later, dan wordt het gecontroleerd boven aan een tafeltje. Dus ja, er was wel degelijk van tevoren bekend, QR-code verplicht.

De heer Visser: Oké, dank u wel. Dan heb ik daar overheen gelezen. Ik heb me inderdaad gewoon op die mail gebaseerd. Maar ik wacht de reactie van de wethouder af en dan is nog steeds de vraag van, in opdracht van wie is die mail precies zo gestuurd? Ja, als de wethouder geacht wordt daar te zijn in het hoofd van zijn functie, dan was er volgens mij maar één keuze en dat is inderdaad die laten testen. Maar de ChristenUnie blijft van mening dat we van deze testsamenleving af moeten, want deze QR-code neigt naar dwang en drang voor vaccineren. Dat moeten we in deze samenleving niet willen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het van de zijde van de raad. Ik zal heel kort eerst even ingaan op een paar punten die aan mij gevraagd zijn. Ah, ja. Ik zal heel kort even ingaan op een paar punten die aan mij gevraagd zijn. Ja, ik snap dat we nu een beeldprobleem hebben, maar het is niet anders. Maar het is in ieder geval de burgemeester die spreekt en ook namens het college. Ik denk dat het goed is om heel kort even de gang van zaken waar een paar mensen naar gevraagd hebben te schetsen. In het college is al voordat de landelijke QR-maatregel werd uitgevaardigd door wethouder Rog aangegeven van, ik heb heel veel moeite met die regel. Nou, we hebben wel vaker discussies in het college, dus het college was bekend met het feit dat wethouder Rog die moeite had en die discussie kunnen we ook gewoon met elkaar hebben. Mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Oh, het was bekend dus voor de raadsvergadering ook? U zegt dat de heer Rog heel veel moeite met die maatregel heeft. Om welke maatregel betreft dit?

De voorzitter: Dat voor de toegang bij een aantal gelegenheden, restaurants, horeca en sportkantines, noem maar op, die middels een pas toegang krijgt. En als je die pas niet hebt, als je de QR-code niet hebt, dan kun je er niet in. Ik denk dat de wethouder zelf het beste kan uitleggen als hij dat wil hoe hij dat ziet, maar in ieder geval, dat was in het college bekend dat de wethouder daar moeite mee had.

Mevrouw ...: Mag ik even een punt van orde maken? U praat heel onduidelijk. Ik kan u moeilijk volgen. En misschien kan mijn spreektijd ook opgeplust worden, want die gaat nu doorlopen.

De voorzitter: Ik denk ook dat het het handigst is om deze microfoon te gebruiken. Wij dachten, we doen het zo zuiver mogelijk, maar dit gaat toch beter. Goed, de heer Aynan.

De heer Aynan: Kunt u wat preciezer zijn over het bekendmaken van die datum?

De voorzitter: Ja, daar hebben we in het college over gesproken, in ieder geval op 21 september en ik kijk nog heel eventjes, en op 14 september. Op 14 september is de eerste keer dat we er in het college even over gehad hebben en daarna nog een keer op 21 september. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, de wethouder heeft principiële bezwaren. Ik neem aan dat dat is omdat hij niet gevaccineerd is. Kunt u vertellen wie van het college wel of niet gevaccineerd zijn?

De voorzitter: Nee, dat kan ik niet vertellen. En ik heb ook verder helemaal geen behoefte aan. Het gaat erom dat de wethouder, dat was uw vraag en die geef ik antwoord op, in het college heeft aangegeven hoe hij in deze discussie stond. En, en dat is denk ik ook erg belangrijk, dat de wethouder overigens van mening is dat

het logisch is dat de burgemeester is geroepen om het landelijk beleid en de wetgeving te handhaven, dat hij daar ook achter staat en dat het hele college daarachter staat. Dat is ook wat u in de verklaring van het college heeft gehoord. De wethouder heeft gezegd, ik heb een persoonlijke opvatting, maar ik sta achter de uitvoering van het beleid wat hier in deze gemeente gevoerd wordt als wethouder. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, ik stak mijn hand op en toen zei u heel duidelijk, ik sta achter het uitvoeren van het beleid, de verantwoordelijkheid die u hebt. Dus op dat moment heeft de wethouder gezegd, ik sta achter de wijze waarop die hem uitvoert. U voert uit dat je bij de entree van gesloten panden, sporthallen enzovoorts, je QR-code moet laten zien. Dus dat heeft de wethouder op dat moment erkent en beaamt dat het bij de uitvoering hoorde. Klopt dat, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Ja, daarover hebben we in het college nooit verschil van mening gehad en dat is ook de reden waarom het college dat een verklaring waaraan gerefereerd werd ook aan uw raad heeft laten weten. Ja?

De heer Smit: Maar sorry voorzitter, maar er was dus blijkbaar wel verschil van mening, want drie dagen later laat de wethouder vragen of hij in afwijking van wat u uit moet voeren zonder QR-code of zonder een negatief testresultaat binnen mag komen in de sporthal. Dat klopt toch, mijnheer de burgemeester?

De voorzitter: Nee. Ik denk dat sowieso de volgorde wat anders is, maar laat mij eventjes neerzetten zeg maar hoe het gelopen is. Voor het college was daarmee de zaak helder. De uitvoering van het beleid ligt bij de burgemeester. Die heeft het handhavingsbeleid. Het college steunt de burgemeester daarin. Heeft er geen eigen besluitvorming overigens op gepleegd en dat is zeg maar een deel van de gezamenlijke verantwoordelijkheid. Dus wij hebben in persoonlijke opvatting van de wethouder die die ook kenbaar gemaakt heeft en we hebben te maken met het feit dat wij als college geroepen zijn om de wet uit te voeren zoals wij dat trouwens allemaal zijn, daar hebben we zelfs een eed op afgelegd en daar is ook geen misverstand over. Vervolgens ... Ik zie dat er nog een interruptie is. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nou ja, u schetst een beeld dat het vrij duidelijk was voor het college, maar u heeft wethouder Rog is niet alleen wethouder van financiën, maag natuurlijk ook van sport, om daardoor veel in sportkantine en dan zal hij toch met u hebben besproken hoe we dat varkentje gaan wassen. Of hij kan gewoon niet gaan, wat ook uiteindelijk blijkt, of hij moet een ontheffing krijgen.

De voorzitter: Zeker. Dat is waar de wethouder zelf zo meteen, daar is hij uitvoerig op bevestigd en daar zal hij ook zelf op reageren?

Mevrouw Van Zetten: Nou, ik wil van u een antwoord, want u bent voorzitter van het college. U stelt vast, ja, maar ik doe de uitvoering en handhaving. De wethouder die gewoon zich moet houden aan de wet zoals alle mensen hier in Haarlem die ergens naartoe gaan aan de kantine in willen, die moeten die code laten zien. U weet op dat moment dat de wethouder dat dus niet gaat doen.

De voorzitter: Nee, wat ik weet, dat is dat wij in het college met elkaar geconstateerd hebben dat de wet wordt gevolgd en de landelijke regelgeving gebaseerd op die wet. En dat geldt voor alle collegeleden. En de wethouder gaat zo meteen zelf uitleggen hoe hij met die spanning omgaat, want dat dat voor hem zelf inspanning oplevert, is helder. Maar voor het college is de zaak eenduidig. En ik zie dat er nog een aantal reacties zijn. Nou, ik ga je gewoon de gelegenheid geven. Houdt u trouwens wel rekening met het feit dat wij vanavond nog een hele volle agenda hebben en dat sommige zo door hun tijd heen zijn? Dus ik benoem dat mag eventjes. De heer Hulster.

De heer Hulster: Kunt u uitleggen wat het verschil is tussen de persoonlijke tweet van de heer Rog en de persoonlijke tweet van de stadsdichter?

De voorzitter: Ik kom op de tweet zo. De heer Aynan.

De heer Aynan: Het was bekend, de principiële bezwaren. En die zijn nogal scherp neergezet. Mijnheer de wethouder heeft op 14 en op 21 september laten weten dat hij dus ook principiële bezwaren heeft. Waarom heeft hij dat op het scherpe debat op 24 september niet aan ons medegedeeld?

De voorzitter: Om de hele simpele reden dat het daar ging over de uitvoering van het beleid, het landelijke beleid, en daar staat het college achter. Er is dus geen reden om dan te zeggen van ja, wat voor persoonlijke opvattingen er verder zijn of wat voor discussies we verder hebben in het college. U hebt te maken met een college wat eenduidig aangeeft wat er aan de hand is. De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, hoe verklaart u dan hoe in dat licht bezien dat we hier te maken hebben niet met een wethouder, maar met een wetontduiker qua QR-code richting de wijkraad? Want daar gaat het om. Dat is de uitvoering en daar schuurt het. Waarom heeft u de raad toe niet meegenomen in het feit dat we hier te maken hebben met een principiële weigeraar qua QR- en testsamenleving?

De voorzitter: Dat wacht u nou voordat u nu allerlei uitspraken doet die nog maar de vraag zijn of ze kloppen, wacht even op wat de wethouder daarover zegt en daar ben ik graag bereid in een tweede termijn te reageren als u die vraag dan nog heeft. De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, heeft u vanuit uw functie en het functioneren van het college met de wethouder gesproken over de beperkingen die konden en kunnen ontstaan in zijn functioneren?

De voorzitter: Wij hebben zeker gesproken over van, hoe verhoudt zich nou zo'n persoonlijk standpunt met de verantwoordelijkheden die wij hebben als bestuurder? En daar heb ik net al van gezegd dat daar wat ons betreft ruimte voor is. Dat kan. En de wethouder gaat zo meteen nog in op hoe hij daar zelf mee omgaat, hoe dat bij hem persoonlijk ligt. En ik denk dat het goed is als u nog vragen op dat punt heeft, dat ik daar daarna een tweede termijn op ingaan dat ik nu niet allerlei uitspraken gaat doen over dingen waar de wethouder zo meteen nog mee gaat komen. De heer Aynan.

De heer Aynan: Heeft u de mailwisseling met de wijkraad gelezen?

De voorzitter: Of ik die gelezen heb? Jazeker.

De heer Aynan: Hoe beoordeelt u de wethouder daarin?

De voorzitter: Ik wil daar zo meteen wat van zeggen, nadat de wethouder er zelf wat over gezegd is. Ik heb er wel behoefte aan om nog één ding te zeggen, want dat is ook gevraagd, van als u op de hoogte van het Twitterbericht? Dat was ik niet, dus daar was ik even verrast door sommige van u. Overigens heeft de wethouder dat wel gedeeld met het college van joh, deze Twitterberichten heb ik gestuurd, maar dat was nadat het verstuurd was. En dat lag in het verlengde van zijn persoonlijke opvatting. Hij zal daar zo meteen nog een toelichting op geven. En als u aan mij vraagt aan het werd gevraagd, van hoe kijkt u daar naar? Nou, ik vind het ongemakkelijk. Ik denk dat het kan. Ik denk dat ook mensen die een ambt bekleden, dat die iets van hun persoonlijke afwegingen en opvattingen kunnen delen. Maar tegelijkertijd is het problematisch, is het ook

ongemakkelijk. En waarom is het ongemakkelijk? Omdat het aan de ene kant thuishoort in het maatschappelijk debat waar alle plaats voor moet zijn, maar aan de andere kant bij mensen ook vragen kan oproepen over van, hoe zit dat nou precies met de overheid als aan de ene kant het gezegd woord en aan de andere kant dat? En dan maak ik een onderscheid. Je hebt de positie van de staatssecretaris, die deel is van de regering en die zich distantieert van het besluit van diezelfde regering waar ze deel van uitmaakt. Daarvan heb ik gezegd, dat vind ik onverstandig. Dat heeft ook vrij zware consequenties gehad. In dit geval ging het niet om een besluit van het college waar afstand van genomen werd, maar om een landelijk besluit. En dan blijft het ongemakkelijk. Dus dat is de kwalificatie die ik eraan verbind. De heer Hulster?

De heer Hulster: Ik lees even een quote van u voor uit het programma Buitenhof. Nou ja, het gaat om draagvlak. We moeten met elkaar ook deze laatste fase door en dan is het gewoon slecht wanneer het draagvlak wordt ondermijnd en dat is wat er gebeurt. Die discussie vind ik uitstekend, politici doen dat, dat zijn uitstekend Kamerleden. Allemaal eigen opvatting. Prima. Maar nu zou je moeten zeggen, jongens, hier staan we voor en dit is wat er nu moet gebeuren, ook al heb je misschien binnenskamers gezegd van, is dit wel verstandig?

De voorzitter: Ja, mooie uitspraak. Dus daar is volgens mij helemaal niks mis mee. Dat is hoe ik er naar kijk. Daarom heb ik ook gezegd dat ik, wat de staatssecretaris deed, vind ik ook staatsrechtelijk problematisch, omdat ze deel uitmaakt van de regering. Dus dat is een wat ernstiger zaak nog. Maar ook in zijn algemeenheid, ik heb dat geloof ik ook in die uitzending gezegd, ik heb ook collega's gehad, zeer gerespecteerde collega's, vrienden van me, die publiekelijk afstand namen van sommige van de maatregelen die genomen werden en waarvan ik gezegd heb, ik vind dat onverstandig, ik vind dat je dat niet moet doen, want je hebt een rol in de handhaving van deze maatregelen en ik vind dat je niet helpt met het draagvlak als je nu publiekelijk uitsprekt dat je daar moeite mee hebt. Maar dat gebeurt een enkele keer wel en ik heb gezegd hoe ik daar naar kijk. Ja, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Dus u stelt nu met dat programma in Buitenhof, waar u toch flinke woorden heeft gesproken over uw CDA fractie, hoe noem je dat, partijgenoot Mona Keizer. Heeft u toen ook niet via dat optreden uw eigen wethouder willen disciplineren? Want in feite is er natuurlijk helemaal niet zo heel veel licht tussen landelijk beleid en hier, wat wij hier moeten uitvoeren. Want het gaat uiteindelijk om, mevrouw Keizer vond het ongrondwettelijk, dat coronabeleid, had ze moeite mee en dat werd onderschreven door de heer Rog in zijn tweet. En ik denk dat u als CDA burgemeester met ook opvattingen hoe de wereld in elkaar zit hier toch wel enigszins vreemd van heeft opgekeken. En ik wil nogmaals vragen, bedoelde hij u ook niet met Mona Keizer, ook de heer Rog van, zo gaan we toch uiteindelijk hier niet met elkaar om?

De voorzitter: Dank u wel. Nee, dat was in de verste verte zat dat niet in mijn achterhoofd en ook niet aan de voorkant. Ik heb de opvatting die ik heb. Die heb ik net nog even toegelicht. Ik denk dat degene die een directe rol spelen of die zelf verantwoordelijk zijn voor maatregelen, dat die des te meer terughoudend moeten zijn in het debat. Dat is mijn opvatting. Dat vond ik en dat vind ik en dat heb ik bij alle gelegenheden, niet alleen bij die uitzending, ook daarvoor en daarna, uitgedragen. Dan neemt niet weg dat ik ook buitengewoon hecht aan ruimte voor persoonlijk geweten. Ik vind dat echt een van de grootste dingen die wij hebben in onze samenleving, dat mensen die ruimte ook hebben. En als ik zeg dat ik dingen onverstandig vind of dat ik dingen ongemakkelijk vind, is nog wat anders dan te zeggen dat mensen hun mond zouden moeten houden. Ik heb een duidelijke opvatting over wat ik verstandig vind en wat ik een juiste bestuurlijke benadering vind, maar het is absoluut niet zo dat ik mensen wil disciplineren op dit terrein. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Voorzitter, u kent mij als een redelijk kalm persoon, maar ik zit echt te koken van woede. Hoe kunt u zo bagatelliseren, een wethouder die ook voor zijn ambtenaren moet staan? Voor de handhavers, die de stad ingestuurd worden in de nacht die uitgescholden worden? Voor alle ondernemers in Haarlem die zich eraan moeten houden? U draait eromheen, u zit maar te bagatelliseren en door te praten. Ik vind dit heel vervelend en heel ongemakkelijk. En ik zou graag van u horen hoe u dit ook verdedigd ten opzichte van de boa's die de straat opgaan en die nu ook op straat lopen en dit beleid uitvoert.

De voorzitter: Ja, ik denk dat u nou toch echt iets te snel uw conclusies trekt. Wat ik doe, is uitleggen het college staat voor het beleid en het college steunt de uitvoering. En ook heb ik aangegeven dat ik van mening ben dat het ongewenst is dat het maatschappelijk debat vanuit bestuurlijk en verantwoordelijkheid gevoerd wordt. Ik denk dat de andere dat wat beter kunnen voeren. Dat is mijn opvatting. Daar heeft u mij naar gevraagd en daar heeft u antwoord op gekregen. En ik denk dat voordat we nu allerlei tussen conclusies trekken of emoties laten doorlopen het goed is om juist eens even eerst te luisteren naar de wethouder hoe hij aankijkt tegen de vragen die hem gesteld zijn. Ik zie dat er nog twee interrupties zijn op mij. Die gelegenheid geef ik u, maar daarna zou ik echt willen zeggen van, laten we nu eerst eens even luisteren naar wat de wethouder zelf te melden heeft. Eerst de heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Uw opvatting, die uiteenzetting is helder. Dan is de vraag, want u zegt, we hebben in het college en u heeft ook met de wethouder gesproken over zijn eigen opvattingen en principiële problemen die er lagen, heeft u toen er ook over gesproken van, is het wenselijk of niet wenselijk of ben je van plan om je daar ook publiekelijk over uit te spreken? Zonder dat u daar had kunnen zeggen dat ik u vraag of u zegt heeft dat het niet mag, maar heeft u daar vragen over gesteld? Of heeft u gezegd, dat zou ik liever niet hebben? Of ga je gang als je je daarover uit wil spreken? Was dat bekend?

De voorzitter: Nee, ik heb volgens mij net ook al gezegd dat ik niet wist dat er een Twitterbericht zou komen, dus dat ...

De heer Rutten: In zijn algemeenheid, want u heeft een uitvoerig gesprek gehad.

De voorzitter: Ja, maar over de opvatting gesproken, niet over de discussie naar buiten. Dat was het? Ja, de heer Aynan nog.

De heer Aynan: U zegt, het college steunt de uitvoering van het beleid. Dan wil ik uw interpretatie weten van quote uit de mail: de wethouder is echt principieel tegen de test- en QR-samenleving en heeft aangegeven hier niet aan mee te doen. Dus hoe kan het college, het gehele college dan de uitvoering van het beleid nog steunen?

De voorzitter: Ik denk dat dit een hele mooie vraag is om de overgang te maken naar wethouder Rog. Nou, gelet op ... Ik denk dat je beter zichtbaar bent als je gaat staan. Ja.

Wethouder Rog: Voorzitter, dank u wel. En geachte raad, excuses ook van mijn kant dat het langer heeft geduurd. U wilde hierover al eerder met mij het debat aangaan en dat had ik ook graag gedaan. Daar was ik toen niet toe instaat wegens enkele onderzoeken. Vanavond ben ik er wel en ik ben ook graag bereid om verantwoording aan u af te leggen en u mee te nemen ook in de gewetensstrijd die ik voor mijzelf gevoerd heb rond het coronabeleid. Voor mij persoonlijk en velen van u hebben daar vragen over gesteld, was de coronapas toch echt een nieuwe fase in dat coronabeleid die inderdaad leidt tot tweedeling en aantasting van

vrijheidsrechten, waar ik persoonlijk heel veel moeite mee had. En dat betekent dat ik in gewetensnood zat en ook daar mijn collega's over heb geïnformeerd in het college en ook de fractie van het CDA. Ik heb mij ...

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik heb gevraagd aan het CDA of ze door u waren ingelicht en ik hoorde het CDA nee zeggen.

De voorzitter: Die vraag richtte zich op de e-mail rond de QR-code en dat klopt.

Mevrouw Van Zetten: Nee, ik heb gevraagd voorafgaand aan het debat op 24 september. U heeft intensief contact gehad met de wethouder. Hebben jullie hierover gesproken? Toen was het antwoord nee. En u zegt nu, we hebben het wel besproken en de fractie wist ervan.

De heer Dreijer: Voorzitter, mag ik hem beantwoorden?

De voorzitter: Ja, want ik denk ook van, mijnheer Dreijer, geeft u even toelichten, dan is dit punt uit de wereld.

De heer Dreijer: Waar ik op reageerde, was inderdaad of ik wist van de brief en van de tweet, waar we wel van op de hoogte waren. Het is ook wat wethouder Rog zegt, is dat wij tegen dit coronabeleid is en een gewetenswaarde heeft. Dat heeft hij gemeld, maar hoe dat verder in de uitvoering gegaan is, daar zijn we niet van op de hoogte gesteld.

Mevrouw Van Zetten: Daar ging inderdaad mijn vraag niet over. Het ging erom, wist u van dit standpunt voorafgaand aan het debat op 24 september? En de wethouder knikt ja.

De heer Dreijer: Dus het is nu duidelijk, ja? Ik heb gereageerd op de brief en de tweet, maar we wisten dat hij ...

De voorzitter: Goed, er is dus geen verschil van mening tussen u en de wethouder op dit punt. Overigens heeft u ook geen spreektijd meer, mevrouw Van Zetten. Wethouder Rog.

Wethouder Rog: Voorzitter, mijn bezwaar zit erin dat we mensen als een groen vinkje of een rood kruis gaan behandelen en met name gericht op jongeren die een belangrijk deel van hun dagelijkse sociale leven ontnomen wordt. En dat doet mij pijn en ik heb daar echt principieel inderdaad moeite mee. Tegelijkertijd was, ja goed.

De voorzitter: Mijnheer Bloem, ik ga zo meteen overigens de wethouder de gelegenheid geven om zijn verhaal gewoon eerst te houden, want anders dan krijg je constant vragen waardoor het verhaal uiteindelijk ook niet helder wordt. Ik geef u nu de gelegenheid om de vraag te stellen, maar daarna wil ik de wethouder de gelegenheid geven om zijn verhaal te houden en daarna komt u om uw vragen te stellen.

De heer Bloem: Nou voorzitter, ik wou een vraag stellen of de wethouder het verstandig vond om hier weer mee te beginnen, weer met die boodschap die de boa's en alle horeca ondernemers ondermijnd? Ik vind dat geen verstandig begin, maar laten we inderdaad het verhaal afluisteren.

Wethouder Rog: Ik wil graag straks ook inderdaad terugkomen op de gevolgen inderdaad voor ambtenaren en ook voor de mensen die het werk in de stad doen. Ik was niet van plan om mij publiekelijk uit te laten, ook al

had ik die principiële bezwaren. En dat lag inderdaad in het feit van dat ik besef dat wij als lokale overheid aan de lat staan van de uitvoering van het beleid hier lokaal. Ligt bij de burgemeester en zowel ik als overige wethouders steunen de burgemeester in die uitvoering en dat geldt onverkort dus ook voor mij. Tegelijkertijd kun je het toch principieel ergens mee oneens zijn dat een wet is ingevoerd. En voor mij gold en geldt dat wat deze wet betreft. En dat zit hem onder andere juist in inderdaad bijvoorbeeld op mijn portefeuille wat er gebeurt in sportkantines. Het doet me pijn aan het hart als ik zie dat kinderen niet de limonade mogen halen in de pauze van een wedstrijd of even kunnen schuilen voor de regen. En tegelijkertijd besef ik dat ik als wethouder sport aanwezig ben op de sportvelden en in de sportkantines en dat heb ik tot op heden ook altijd gedaan. Ik wil in ieder geval kort even wat aangeven over de tweet en de gevolgen daarvan voor het beleid en daarna over de e-mail die ik heb gestuurd of die ik heb laten sturen. Voor wat betreft de tweet, ik was niet van plan om mij te mengen in het publieke debat, hoewel ik van mening ben dat een genuanceerd debat over zoiets wezenlijks als de invoering van de coronapas meer gevoerd zou moeten worden, zeker ook in mijn eigen partij. En ik heb alsmede CDA'er mijn oud-collega waarmee ik 8,5 jaar heel fijn heb samengewerkt een hart onder de riem willen steken met deze tweet. Is dat handig geweest? Heb ik daarmee alleen maar goed gedaan? Nee, zeker niet. Ik heb de emotie hier ook inderdaad gezien, de boosheid gezien. Ik heb gezien welke effecten dat heeft gehad in de samenleving en het heeft me ook, ik vind het erg jammer dat het zo lang heeft geduurd voordat wij daar nu met elkaar over in debat kunnen zijn. Tegelijkertijd, het is een mening over de invoering van dat beleid. Het staat voor mij echt los van de uitvoering die ik volledig toevertrouwen aan de burgemeester en waar ik onverkort ook steun aan geef. Ik merk dat de heer ... Ja, ik ... Oké, ook goed. Ik wil ... Misschien moet ik meteen door naar die e-mail aan de wijkraad. Ik wil daar een paar dingen over zeggen. Het allereerste wat ik daarover ga zeggen is, die had ik nooit moeten versturen. Ik heb aangegeven mijn principiële bezwaren en ik heb daarin een worsteling doorgemaakt voor mij persoonlijk over hoe ik mij moest verhouden tot de consequenties van deze wet. Voor mij was glashelder dat het betekent dat de uitvoering ter hand wordt genomen van de handhaving. Voor mij was niet helder op dat moment dat ik deze e-mail stuurde of liet sturen, het effect van mijn vraag en het besef dat ik als wethouder geacht ben gewoon naar mijn taken uit te voeren en naar de uitnodiging te gaan die paste binnen mijn portefeuille. Ik heb deze mail gestuurd op het moment in die worsteling, en die gewetensstrijd die ik zelf heb gehad over, wat wil ik? Hoe wil ik hier privé, hoe wil ik hier als publiekambtenaar mee omgaan? En waarom was dat? Was voor mij omdat ik het moeilijk vond om ergens als publiekfiguur te zijn terwijl andere mensen buitengesloten worden. Ik heb daar moeite mee. En tegelijkertijd zie ik dat dat de consequentie is van deze wet en dat ik met deze e-mail die echt verkeerd geïnterpreteerd is en dat verwijt ik anderen niet, maar die verkeerd gelezen is dat mijn eigen intentie bij de mail, want die was, hoe kunnen we zoeken naar hoe een evenement inclusief voor iedereen toegankelijk gerealiseerd kan worden? Dat was mijn wens, datgene wat ik wilde bereiken, wat ik beoogde te doen. Juist omdat ik niet wil dat mensen niet mee kunnen doen in de samenleving, waarvan veel mensen nu het gevoel hebben dat dat voor hen geldt en wat mij heel veel verdriet doet. Daarom stuurde ik deze mail en a, ik had hem niet moeten versturen, b, hij is volstrekt onhandig geformuleerd en c, ik heb daarmee zowel ambtenaren, maar ook mijn collega's in een lastig parket gebracht, omdat het gevoel kon ontstaan, sterker nog, daar heb ik nog aan bijgedragen toen, dat wethouders hier verschillen mee omgaan. En dat is niet goed en dat spijt mij ook. Dat had ik niet moeten doen. En ik heb dat naar die ene mail in die worsteling rond mijn geweten ook nooit meer gedaan en ik zal dat ook niet meer doen. Ik weet niet of ik door kan, of ... Vervolgens is dan nu de vraag, hoe gaat de wethouder daar mee om en hoe wil die dat in de toekomst doen? Die vraag hebben een aantal mensen gesteld en dat is denk ik ook heel terecht. Ik heb aangegeven dat ik met die worsteling voor mijzelf zat en die heb ik ook wel tot een einde gebracht. Dus ik heb ook echt duidelijk voor mezelf dat ik er inderdaad inclusief voor de hele stad wil zijn, ongeacht of een uitnodiging vraagt om het tonen van een QR-code, ongeacht of een uitnodiging in een gelegenheid is waar dat niet hoeft. Ik zal er altijd voor alle Haarlemmers zijn, of zij wel of niet gevaccineerd zijn, of zij wel of geen QR-code kunnen of willen tonen. Ik wil

er voor iedereen zijn en ik zal in mijn uitvoering van mijn wethouderschap ook gewoon naar alle bijeenkomsten gaan en dat niet laten afhangen van dit soort vragen, dus ook dit soort mails niet meer sturen. Ik denk dat ik het daar voor nu even bij laat.

De voorzitter: Dank u wel. Ik begrijp dat er zeker nog allerlei vragen zijn. Ik weet ook dat u zich heeft moeten inhouden, omdat u nog tussendoor vragen had willen stellen. Toch wil ik voor dit moment even de vergadering schorsen en daarna de gelegenheid geven voor het tweede termijn en de vragen stellen. Dus ik schors. Ik denk dat vijf minuten, dat dat goed moet zijn.

Schorsing

De voorzitter: Dames en heren, ik heropen de vergadering en ik verzoek u om de onderlinge gesprekken te staken. Dan gaan wij naar de tweede termijn.

Mevrouw Van Zetten: Mag ik een punt van orde maken?

De voorzitter: Ik wil in ieder geval afspreken dat de spreektijden die heel erg beperkt waren, het gaat om een heel principiële debat, dat we daar met enige terughoudendheid verder mee omgaan. In die zin, ik ga niet afkappen omdat de spreektijd voorbij is. Ik zal wel regelmatig manen om niet te veel te herhalen en geconcentreerd het debat te voeren. Ik wil even weten wie in tweede termijn het woord wenst. Ja?

Mevrouw Van Zetten: Mag ik een punt van orde maken?

De voorzitter: Zeker, ja.

Mevrouw Van Zetten: U heeft geschorst als college, dat is niet voor niks en dan verwacht ik van het college dat u even vertelt waarom u geschorst heeft en dan wil ik graag een reactie horen van u.

De voorzitter: Zeker, dat kan. Het college vindt het belangrijk dat we met elkaar even de vragen die gesteld zijn door u heel zorgvuldig doornemen om ervoor te zorgen dat we met zijn allen een helder beeld hebben van hoe het precies zit. Dat hebben we met elkaar nog even op een rij gezet. De heer Rutten.

De heer Rutten: Dan heb ik daar meteen een vraag bij. Heeft dat tot andere inzichten geleid en gaat u die nu met ons delen, als er andere antwoorden zijn gekomen dan in de eerste termijn door u en de wethouder gezegd?

De voorzitter: Wat mij betreft zijn er geen redenen om op iets terug te komen, maar wij hebben met het college nog eventjes de gang van zaken goed besproken. Ik ga naar de raad voor de tweede termijn. Wie wenst daarover het woord? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Het is eigenlijk geen tweede termijn, maar gewoon een punt van orde, want ik heb best wel wat vragen gesteld en die zijn allemaal niet beantwoord. Daar ben ik gewoon erg benieuwd naar, naar die antwoorden.

De voorzitter: Ja. Ik kan mij voorstellen, want we kunnen natuurlijk zeggen: we gaan nog eens een keertje kijken 'wat zijn er dan nog precies voor vragen die blijven liggen?' Maar eigenlijk denk ik dat het goed is dat u de vragen dan, na wat de wethouder gezegd heeft en eventueel na wat ik gezegd heb, maar dat u kijkt: wat zijn voor u de punten die dan overblijven en waar u inderdaad echt behoefte hebt aan nadere toelichting?

Omdat ik denk dat wij anders met elkaar, dan zijn we nog een hele tijd bezig met allerlei vragen langslopen uit de eerste termijn, terwijl de essentie is: de wethouder heeft zijn positie geëxpliciteerd, heeft gezegd hoe hij erin zit en ik denk dat het aan u is om in de tweede termijn aan te geven welke vragen u dan overhoudt en hoe u daar tegenaan kijkt. Mijn voorstel is dat we het op die wijze nu in tweede termijn oppakken. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik raad dat de collega's van de raad af, om op die manier in uw '...' stijl mee te gaan. Er zijn vragen gesteld, die vragen moeten nu beantwoord worden. Zo is het spel, zo zijn de regels en zo wordt het ook gespeeld. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Nou, het gebeurt zelden dat alle vragen beantwoord zijn en soms worden alle vragen beantwoord en dan zijn de raadsleden ...

De heer Smit: Sinds u burgemeester bent lijkt dat een soort usance, maar ik wil het toch even zuiver houden.

De voorzitter: Nee, nee, nee. Ik hecht eraan, want ik vind het ook niet erg als u zegt: we willen het zo doen. Dan krijgen we een heel warrig debat waarin mensen zeggen: maar ik had ook nog een vraag, daar heb ik ook nog geen antwoord gehoord. Ik vind het best, als u het zo wilt, dan gaan we het zo doen. Ik hecht er wel aan dat u regelmatig ook te maken hebt met een situatie waarin in het algemene betoog antwoorden zijn gegeven en dat in tweede instantie gevraagd wordt om scherper het antwoord te formuleren. Ik kijk even, er is een ordevoorstel van mevrouw Van der Windt en nu door de heer Smit nog een keer: we willen eigenlijk voordat we naar een tweede termijn gaan eerst antwoorden hebben op vragen die volgens ons nog niet beantwoord zijn. Als u dat wil denk ik dat we eerst eens gaan inventariseren welke vragen er nog liggen en daarna de antwoorden aanhoren en dan naar de tweede termijn gaan. Maar ik zou u, het heeft niks met '...' te maken, ik raad u echt aan: concentreer dit nou op de hoofdzaken. U bent in tweede termijn volgens mij heel goed in staat om te zeggen: deze vragen, daar draait het om en ik heb daar niet het goede antwoord op gehoord en ik wil dat antwoord wel hebben. Maar als u zegt 'ik kies voor die andere lijn', dan doen we dat. Ik kijk even, er is een voorstel van mevrouw Van der Windt, u handhaaft het voorstel: eerst het langslopen van de vragen. De heer Smit ook. Is dat een gesteund voorstel? Dan stel ik voor dat we nog even gaan schorsen om te gaan inventariseren welke vragen er nog liggen. U kunt het ... O, dat wilt u ook niet? Nou, dan ... Ik raad u ...

De heer ...: Voorzitter, voorzitter, u zegt net ...

De voorzitter: Als voorzitter wil ik nu toch echt even aangeven: wij voeren met elkaar een serieus debat, u wilt graag antwoorden hebben, daar heeft u ook recht op. Dan moet u de wethouder ook de gelegenheid geven om even op een rijtje te zetten: welke vragen heb ik nu wel beantwoord en welke nog niet? Als dat tijdens zijn betoog moet gebeuren, dan wordt dat een door uzelf denk ik veroorzaakt warrig gebeuren. Ik denk dat niemand daarbij gebaat is. De heer Smit.

De heer Smit: Ik meende dat u net zei dat u de vragen doorgenomen hebt en dat u dat deed om met zijn allen te weten in het college hoe u er tegenaan keek, in ieder geval hoe u de zaken op dit moment inschatte. Dus u heeft blijkbaar alle vragen doorgenomen en dan verbaast mij dat u zegt: ik wil de vragen nog een keer door gaan nemen met het college.

De voorzitter: Nee, want dat was niet de vraag: welke vragen zijn er wel of niet beantwoord? U zegt nu: er zijn vragen niet beantwoord en daar willen we antwoord op hebben. Dus dat moet even geïnventariseerd worden. Als de wethouder zegt 'ik heb dat hier op een rij staan' mag het ook, dan zou ik zeggen: gaat uw gang. Als u zegt 'ik wil daar even gelegenheid hebben om dat te sorteren', dan kan dat ook. Zegt u het maar.

Wethouder Rog: Ik heb geprobeerd zoveel mogelijk van de vragen mee te nemen in een algemeen betoog. Ik wil best een aantal elementen langs die ik nog genoteerd heb, hè? Hart voor Haarlem bijvoorbeeld concreet, dat gaat over dat ik heb gezegd dat het ongrondwettelijk is. Volgens mij heb ik in mijn tweet het heel concreet genoemd, over de spanning met vrijheidsrechten.

De voorzitter: Even, nou gaat u een voorbeeld geven. Begrijp ik hieruit dat u zegt 'ik heb het genoteerd, dus ik kan ze langslopen'?

Wethouder Rog: Ik wil een aantal vragen die ik heb genoteerd natuurlijk langslopen en ongetwijfeld zijn er ...

De voorzitter: Dan horen we vanzelf wie u dan nog vergeet. Dan heeft u het woord.

Wethouder Rog: Ja, dus ...

Mevrouw Van Zetten: Even nog een punt van de orde. Misschien kunt u gaan staan, want uw kop is niet in beeld.

Wethouder Rog: Er zijn een aantal concrete vragen gesteld. Jouw Haarlem: wanneer het bekendgemaakt? 14 en 21 heb ik in het college mijn ...

Mevrouw Van Zetten: Ik wil niet vervelend zijn, maar ik versta u echt niet. Misschien moet uw microfoon ook een beetje omhoog.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, u was degene die wilde dat hij ging staan en hij staat. Wilt u hard praten, dan kan ze het hopelijk horen?

Mevrouw Van Zetten: ... gaan, voorzitter.

De voorzitter: Nee, maar ik vind het ook echt vervelend dat de wethouder op deze manier niet de gelegenheid krijgt om in zijn verhaal te komen. Laat hem gewoon antwoord geven en praat zoveel mogelijk in de microfoon.

De heer Aynan: Voorzitter, weet u wat ook vervelend is? Dat de mensen op de tribune en de mensen thuis het niet kunnen volgen vanwege belabberde geluidskwaliteit. Dus laten we daar ook serieus mee omgaan.

De voorzitter: Daarom was ik ook van mening dat het goed was als iemand zat, maar daar was ook bezwaar tegen. Zo kan het misschien wel. U gaat het proberen.

Wethouder Rog: Ik ga mijn best doen voor u. Hart voor Haarlem had aangegeven: ongrondwettelijk. Een aantal andere fracties zeiden dat ook. Dat is weer een vertaling van wat ik heb gezegd, hè? Ik heb gezegd dat het op gespannen voet staat met vrijheidsrechten en daarmee bedoel ik dus inderdaad de indirecte vaccinatiedwang zoals die kan worden ervaren bijvoorbeeld voor jeugdigen, wanneer zij niet kunnen deelnemen aan het normale, dagelijkse sociale leven. Jouw Haarlem: wanneer bekendgemaakt? 14 en 21 september heb ik hier in het college over gesproken, 20 september heb ik de CDA-fractie van de gemeente Haarlem daarover geïnformeerd. Ik heb daarbij dus in die zoektocht naar 'hoe wil ik daarmee omgaan?', dat onvoldoende doordachte mailtje wat ik niet had moeten sturen op de 23^e inderdaad gestuurd. Met de SP ben ik het ook eens dat ik dus die uitlatingen in dat mailtje niet had moeten doen. Ik stel ook vast – en dat heb ik volgens mij net ook in mijn betoog gedaan – dat ik dus ook in mijn functioneren dat niet meer zal doen. De

tweet, vroeg de Actiepartij, als wethouder. Kijk, de heer Dreijer zei dat ook al: ik denk dat als ik een Twitteraccount had gehad met alleen maar kinderfoto's, maar ik zou deze tweet precies op dat account hebben geplaatst, dan zou u mij denk ik terecht op dezelfde manier aangesproken hebben. Ik voel me daar dus ook op aangesproken. Ik heb het gedaan over het landelijke beleid en tegelijkertijd altijd steun gegeven aan de uitvoering van het lokale beleid. Daar sta ik ook nog steeds voor en ik besef inderdaad dat dat element misschien onvoldoende uit de verf kwam in die tweet en dat had misschien beter gekund.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik hoor u heel goed, mijnheer Rog, maar ik begrijp niet zo goed waarom u zegt 'nou ja, het was nu eenmaal gewoon een persoonlijke tweet', maar u laat vervolgens de reactie door een persbericht van de gemeente schrijven. Dus nu reageert niet zelf, 'oe, jammer, dat was niet de bedoeling', maar u laat het door een persbericht. Dat is toch zo officieel als het maar kan, daar is toch helemaal niks meer persoonlijk aan?

Wethouder Rog: Nou, mijn tweet was een persoonlijke tweet als mede-CDA'er en oud-college van mevrouw Mona Keijzer en het persbericht later, daarin stond nog een keer duidelijk gemaakt wat mijn persoonlijke standpunt was. Maar was evident en belangrijk om naar buiten te laten gaan, omdat er terecht persvragen waren, vragen vanuit uw raad over wat dit betekende voor de eenheid van het collegebeleid. Die twijfel hebben we geprobeerd weg te nemen met dat persbericht namens het college vanuit de gemeente Haarlem.

De voorzitter: Een aantal vragen daarover. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Wethouder, u gaat niet in op mijn vraag hoe u er tegenover staat dat de ambtenaren en ook de boa's uitvoering moeten geven aan het beleid. Ik vind nogmaals dat u bagatelliseert. Het gaat hier om een enorm zwaar maatschappelijk onderwerp, waar mensen echt enorm onder hebben geleden en onder lijden. Het is niet zomaar een onderwerp en ik bewonder uw standpunt, maar als wethouder kan dit niet. Ik hoor niet dat verschil wat u maakt en ik begrijp ook niet dat u maar doorgaat met praten, praten, praten. Come to the point, zou ik zeggen.

Wethouder Rog: Mevrouw Otten, ik probeerde de lijst met vragen langs te lopen en na de Actiepartij kwam u, als Liberaal Haarlem, dus ik was van plan op uw vraag nu ook antwoord te geven. Met alle respect, u wilt mijn antwoord en ik probeer u mee te nemen en ik probeer u serieus te nemen. Dus uw vraag over de boa's, daar ben ik nu aan toe, dat is één van de groepen waar ik mij net over heb geprobeerd te uiten, namelijk de ambtenaren, de uitvoerenden in onze organisatie. Ik begrijp heel goed dat die inderdaad door dit gedrag in een lastig parket zijn gebracht. Dat betreurt ik enorm en dat heb ik zelf veroorzaakt en dat is niet goed en dat zal ik dus ook niet meer doen. Ik heb een standpunt landelijk, maar ik heb dat te onbesuisd op die manier de wereld ingegooid en dat leidt inderdaad tot ingewikkeldheden en dat erken ik ook ten volle.

De voorzitter: Even kijken. Er waren eerst interrupties. De heer Aynan. Ik kom zo bij de Rutten.

De heer Aynan: Over uw principiële bezwaren heeft u op 14 september het college ingelicht, op 20 september het CDA en op 24 september hebben wij hier een scherp debat over gehad. U heeft als wethouder een actieve informatieplicht richting de raad. Waarom heeft u ons niet ingelicht?

Wethouder Rog: Volgens mij heb ik een actieve informatieplicht als het gaat om de uitoefening van mijn wethouderstaken. Dit was een privémening over een landelijk thema, de landelijke invoering en ik zal u eerlijk

zeggen: dit had natuurlijk inderdaad gekund. In mijn persoonlijke afweging gold dat wat aan de orde was in uw raad, dat dat was de uitvoering van dat landelijke beleid op lokaal niveau, waar ik de burgemeester – die ik zeer bewonder en die ik zeer respecteer – ten volle steun.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Was de mailwisseling met de wijkraad ook een persoonlijke mailwisseling?

Wethouder Rog: Nee, dat was die niet, want die is vanuit het emailaccount van de gemeente Haarlem gedaan. Ik heb daarmee inderdaad één van onze medewerkers die afspraken maakt belast en zij heeft dit voor mij gedaan, namens mij. Ik ben ook ten volle verantwoordelijk ...

De heer Aynan: Voorzitter ...

Wethouder Rog: ... ten volle verantwoordelijk dus inderdaad voor die ...

De voorzitter: Laat hem de zin afmaken en dan krijgt u het woord.

Wethouder Rog: ... ten volle verantwoordelijk voor die inhoud en ik heb u ook aangegeven dat dit is gebeurd in het moment van mijn zoektocht waarin ik op dat moment zocht naar een mogelijkheid om inderdaad te kijken of ik niet op die manier met die QR-samenleving, maar dat ik op andere manieren kon deelnemen aan bijeenkomsten en daar ben ik op teruggekomen, zoals u duidelijk heeft gehoord.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: U heeft de wijkraad op zeer duidelijke wijze op de hoogte gebracht van uw principiële bezwaren. Het hoogste orgaan waar u verantwoording aan verschuldigd bent, daar bent u aan voorbijgegaan. Beseft u dat?

Wethouder Rog: Dat klopt. Ja, dat klopt. Dat is inderdaad waar, als u het zo zegt. Ik heb dat inderdaad wel naar de wijkraad gedaan en inderdaad niet aan uw gemeenteraad. Ik herhaal dan inderdaad: dit was uiteindelijk een uitnodiging waar ik ook niet op in kon gaan, waar ik ook zelf op terug ben gekomen om op die manier te handelen. Maar ik heb inderdaad op het moment dat ik zocht naar een oplossing om aanwezig te zijn in een setting waar iedereen aanwezig kon zijn, heb ik niet inderdaad uw raad daarover geïnformeerd, dat klopt.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u. U zegt: ik heb altijd steun gegeven aan de uitvoering van het plaatselijk beleid. Volgens mij zit u omstandig uit te leggen dat de e-mail contrair staat op het plaatselijk beleid en dat u wat dat betreft het beleid op dat moment ook ondergroef door iets voor te stellen wat niet een steun gaf aan de uitvoering van plaatselijk beleid. Klopt dat, mijnheer de wethouder?

Wethouder Rog: Nee, dat is in ieder geval zeker niet wat ik beoogd heb of wat mijn intentie was. Wat mijn intentie was, was: is het mogelijk, kunnen we zoeken naar een vorm om zo'n bijeenkomst te hebben, waarbij ook mensen die niet een QR-code kunnen of willen tonen, dat kunnen? Ik heb ook in de krant gelezen dat er dus mensen waren die dat niet wilden of konden en ik betreur dat zij dan niet aanwezig kunnen zijn. Iedereen die zich wil verplaatsen in mijn redenen van bezwaar, zou ...

Mevrouw Verhoeff: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Wethouder, ik wil u vragen te blijven bij het probleem en niet over uw inhoudelijke mening. Want niemand zegt hier dat u die mening niet mag hebben. Het gaat erom: u heeft hem geuit op een manier waar wij grote vraagtekens bij stellen en ik denk dat we daar ook bij moeten blijven. Want u mag een persoonlijke mening hebben, het gaat er alleen om: op welk moment heeft u hem op welke wijze laten merken?

De voorzitter: Wethouder. Ja, maar goed. U interrumpeert niet op elkaar als het goed is, maar u heeft ook nog een vraag. Ja, dat snap ik. Maar voor dat de wethouder antwoordt wil iemand anders ook weer een interruptie plegen. Ja? Ik weet het, ik weet het. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Heeft u kennis gehad van tevoren, voordat u de mail stuurde naar De Krim, kennis gehad van de regelgevende uitvoeringsregels van ons plaatselijk beleid?

Wethouder Rog: Zeker. En ik erken dus ook dat ik in die zin ook mijn collega's in een lastig parket heb gebracht, omdat deze wethouder dus inderdaad zoekt naar alternatieven ...

De heer Smit: Nee, niet steunt, bedoelt u.

Wethouder Rog: ... in de vorm van de aanwezigheid. Ik heb u ook toegezegd – en dat zeg ik ook nog een keer richting de Partij van de Arbeid – ik kom daarop terug. Ik doe dat ook niet meer, heb dat ook maar één gedaan. Dat is niet goed te keuren, maar ik doe dat ook niet meer.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rutten.

De heer Rutten: Wethouder, u noemde de tweet onbesuisd. Dat vind ik een prachtig woord. Mag ik daaruit concluderen dat u hem ook terugneemt, wat u daar heeft gezegd? Want hij staat nog steeds online. Maar u noemt hem onbesuisd en u zegt eigenlijk: had ik niet moeten doen. Nou, neemt u hem terug, neemt u er afstand van.

Wethouder Rog: Nee, ik neem geen afstand van de inhoud van die tweet. Mijn kritiek op het landelijke beleid staat. Die heb ik en wat ik aangeef is dat de relatie met wel staan voor de uitvoering lokaal, dat die ten onrechte ontbrak.

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Dus u vindt dat eerste punt belangrijker dan uw positie als wethouder. Want u had ook aan de hand van de verklaring die u het college heeft laten uitgaan daar ook op diezelfde Twitter nog voor uit kunnen komen en kunnen zeggen: dit was mijn privémening, ik sta achter het beleid. Heeft u ook niet gedaan. Dus u vindt op dit moment, sinds het plaatsen van die tweet, sinds alle kritiek die daarover is geweest, vindt u dus nog steeds het uiten van uw mening over landelijk beleid, uw persoonlijke mailing over het landelijk beleid op een account gelieerd aan uw wethouderschap, belangrijker dan het uitdragen van het standpunt dat u de uitvoering van het beleid in Haarlem steunt?

Wethouder Rog: Dit zou niet de conclusie zijn die ik trek. Er zijn heel veel momenten dat ik wel twitter, ook heel veel momenten over hele belangrijke dingen dat ik niet twitter. Dit is echt een conclusie die te kort door de bocht is en die ik gewoon niet deel.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Eén ding snap ik nog steeds niet. Want u twittert, dat doe ik ook, ik gooi ook gewoon alles erop, pech gehad. Maar hiervan wordt nog gezegd door een nette collegebrief dat het een persoonlijke mening is. Maar u zit toch in die eerste termijn te zeggen: mea culpa, wat heb ik dat verkeerd gedaan, ik zal het nooit meer doen. Maar het is toch uw persoonlijke mening? U kunt toch gewoon doorgaan met uw persoonlijke mening blijven geven? U wordt zelfs gesteund door het hele college met persoonlijke meningen blijven geven. Waarom wilt u daar dan toch mee stoppen?

Wethouder Rog: Mijnheer Van den Raadt, ik heb het twitterbericht inderdaad op persoonlijke titel gedaan. Dat is helaas niet voor iedereen duidelijk. Ik meende dat duidelijk te maken doordat ik als mede-CDA'er mezelf bekendmaakte en het had over een oud-collega. Maar dit is gewoon een privébericht geweest en that's it.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, maar dan krijg ik geen antwoord op mijn vraag. Kijk, ik vind het heel goed dat de wethouder persoonlijke meningen op Twitter gooit, dat zou eigenlijk iedereen moeten doen. Hij wordt nog gesteund door het college door te zeggen: dit is de persoonlijke mening van de wethouder, dus dat is prima in orde. Maar u zegt toch daarnet: o, ik heb mea culpa, ik zal het nooit meer doen. Ga er nou gewoon mee door, of – en dat is dan mijn tweede vraag, want dat idee kreeg ik daarnet al – heeft u zoveel met het college zitten bespreken dat er een soortement voorstel uw richting opgegaan is? Dat u zegt: als u nou maar dit, dat en dat zegt. Misschien is u wel tekst ingefluisterd: zeg nou maar dit, dat en dat. Misschien staat u er niet helemaal honderd procent achter, maar werd er gezegd: zeg nou maar dit, dat en dat, bied ook een keer je excuses aan, als je het niet weet bied je nog een keer je excuses aan en dan komen we er samen wel uit. Is het zo gegaan?

Wethouder Rog: Nee, in het geheel niet, kan ik u zeggen. Overigens gaat het college daar ook niet over, maar uw raad. Voor wat betreft het standpunt van het college, het college heeft maar één collegestandpunt naar buiten gebracht in dat persbericht en dat is dat we onverkort achter de uitvoering staan die in handen ligt van onze burgemeester.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, laatste keer.

De heer Van den Raadt: Ja, laatste keer. Ik hoop dat ik nou antwoord krijg. Is er debat geweest tussen u en het college, waarbij bijvoorbeeld door de burgemeester, kan ik me zo voorstellen, die zal veel ervaring hebben, gezegd is 'laten we dit zo en zo oplossen, dan komen we er wel uit'? Of zit u hier nu alles uit uw eigen ik en goede wil te vertellen of is dit deel tekstvoorbereiding door het college?

Wethouder Rog: Het antwoord is: er is geen tekstvoorbereiding door het college.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Aynan en dan stel ik voor dat we toch de wethouder vragen om weer vragen te beantwoorden van de eerste termijn. Maar gaat uw gang.

De heer Aynan: U zei in uw eerste termijn: ik ga voortaan naar alle bijeenkomsten, ook waar een QR-code wordt gevraagd, ik ben wethouder voor alle Haarlemmers. U laat uw principiële bezwaren dus varen? Dat is de eerste vraag. Tegelijkertijd, wat mij dan verbaasd is: u neemt tegelijkertijd geen afstand van de inhoud van de tweet. Hoe moet ik dat als raadslid met elkaar rijmen?

Wethouder Rog: Ik denk dat een aantal van uw leden ook heel prangend heeft neergezet dat bij deze publieke openbare functie bepaald gedrag mag verwacht worden en een bepaald voorspelbaar gedrag van een heel college waar het gaat om bijvoorbeeld uitnodigingenbeleid. Daar hebben velen van u een vinger bij gelegd en ik erken dat ook ik me daar vanzelfsprekend gewoon aan moet houden, onverkort, om op een goede manier invulling te geven aan het wethouderschap. Dat zal ik dus doen.

De heer Aynan: Dus u laat die principiële bezwaren nu vanavond vallen?

Wethouder Rog: Ik heb gezegd wat ik vind over het landelijke beleid of de invoering van deze wet, die ik betreure en tegelijkertijd is dit de wet en daar hebben we naar te handelen en dat doet ook deze wethouder.

De heer Aynan: U laat uw principiële bezwaren varen?

De voorzitter: Volgens mij heeft de wethouder duidelijk gezegd hoe hij het ziet.

De heer Aynan: Dat is essentieel voor ...

De voorzitter: Ja, maar het antwoord is wat hij gegeven heeft. Kan hij halen, maar dat schiet niet zoveel op.

De heer Aynan: Maar nogmaals even onderstreept: u neemt geen afstand van de tweet?

De voorzitter: Ja, oké. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voor mijn helderheid en misschien ook voor de luisteraars thuis: het betekent wat u nu zegt dat u gewoon uw QR-code toont als u ergens naartoe gaat, laten we zeggen als wethouder, want u gaat blijkbaar niet naar het café, maar in ieder geval naar de sportkantine van een wijkraad en laat u een QR-code zien? Dat is nu geen probleem meer? Snap ik dat goed?

Wethouder Rog: Ja.

Mevrouw Van Zetten: Dus straks gaan we daarnaartoe, met die code?

De voorzitter: Oké, het antwoord was dus duidelijk ja. Wethouder, gaat u verder met de vragen die er nog lagen.

Wethouder Rog: Veel is natuurlijk nu weer in nieuwe interrupties besproken. Het ambassadeurschap van de gemeente zat hier natuurlijk in, hoe ik hier in mijn werk als wethouder mee omga. Ik hoop ook de reflectie te hebben gegeven waar GroenLinks om vroeg. De vraag die ik heb genoteerd, voorzitter, heb ik beantwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de tweede termijn en wie wil daar een het woord? De heer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, de wethouder toont berouw. Hij wordt vanavond van Saulus Paulus, om het Bijbels te zeggen. Maar het is niet geloofwaardig. Het is niet geloofwaardig, omdat op 14 september, zo horen wij juist, in het college indringend hierover is gesproken, op 21 september hierover is gesproken, zo hoor ik, en twee dagen later de wethouder een mail laat versturen dat hij niet meedoet. Twee dagen later een mail stuurt waarbij hij absoluut niet luistert naar zijn college. Hij geeft toe dat dat fout was, maar dat getuigt echt van een enorm gebrek aan collegialiteit. Het is ook ongeloofwaardig, omdat hij op geen enkele wijze afstand doet van de tweet, hij wil hem niet eens nuanceren, niet in openbaarheid. Het is niet geloofwaardig, omdat de fout, die foute mail waar de wethouder nu erkenning voor geeft – nu eindelijk erkent, nu eindelijk verontschuldiging voor aanbiedt – pas aan de orde was toen hij toevallig openbaar was, niet proactief, geen eigen inzicht: goh, dat was handig. Het stond al in de krant, er bestaat zoiets als een brief die je kunt sturen aan de raad. Het is niet ongebruikelijk dat de wethouders, zeker als er zoiets speelt, een brief sturen. Maar ook daarvoor al, er is geen enkele reflectie geweest waardoor de wethouder zegt: ik heb een fout gemaakt. Proactief, naar de raad toe. Nu puntje bij paaltje komt, nu het bijtjesdag lijkt, ja: tegen heug en meug. De wethouder staat hier dan om goede excuses aan te bieden, maar waar – en daar verbeet ik mij over – waar besteedt hij al zijn tijd aan? Hij besteedt al zijn tijd aan nogmaals uitgebreid het podium te nemen voor zijn gewetensbezwaren. Ik heb diezelfde gewetensbezwaren en als u een podium zoekt om dat soort dingen te bespreken, dan nodig ik u van harte uit om weer een verdomd goede volksvertegenwoordiger te worden. Want daarvoor bent u geen lid van het college, dat ligt anders. U heeft ook overigens de burgemeester pijnlijk in de problemen gebracht. Trots stelde mondelinge vragen en de interpretatie over die mail was wel anders dan dat de wethouder die nu geeft. Ik zeg niet dat de burgemeester hem verkeerd heeft geïnformeerd, maar het is in ieder geval niet helemaal hetzelfde. Voorzitter, dan het allerbelangrijkste punt waar de SP nu echt heel erg mee zit, en de burgemeester doet er overigens wel aan mee, is het fictieve onderscheid tussen: we hebben de burgemeester die de coronaregels doet en de rest van het college heeft daar niks mee te maken. Voorzitter, die coronamaatregelen zijn voor al onze kantines en – dat ben ik met de wethouder eens en dat mag ik zeggen als volksvertegenwoordiger – dat is klote. Maar ze hebben juist, juist dan een wethouder nodig die ze daarbij ondersteunt, die daar niet op het spreekgestoelte gaat staan en ook gaat zeggen hoe vervelend hij het vindt, maar die ze ondersteund hoe het wel te laten zijn. Dat is wat deze mensen nodig hebben en geen wethouder die nogmaals benadrukt hoe vervelend hij het zelf persoonlijk wel niet vindt. Ik vraag me echt af hoe de wethouder denkt geloofwaardig te zijn na al die optredens, maar ook na het optreden hier. Want het getuigt echt van weinig reflectie. Het standpunt ondersteunen wij volledig, maar deze stad heeft een wethouder nodig die beter begrijpt wat die nodig heeft.

De voorzitter: Dank u wel. Wie wenst het woord? De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. De voorzitter gaat voor de wethouder staan en dat is heel nobel, maar het is wel een beetje wrang. We hebben hier een half jaar geleden een discussie gevoerd over een stadsdichter, die verkeerde tweets had gemaakt, die ondermijnend zouden zijn voor het aangezicht en de positie van deze stad. Dat was nog niet eens de stadsdichter, overigens. Heeft zijn excuses aangeboden en ook in een Twitterbericht zijn excuses aangeboden en hij moest zijn ambt verlaten. Hier hebben we een wethouder die een onverstandige tweet heeft gemaakt, hij komt daar niet op terug, hij wenst daar niet op terug te komen. Het enige dat hij laat doen is een algemeen persbericht uitschrijven waarin hij de algemene excuses van de hele wereld laat maken, maar persoonlijk komt hij er niet op terug, heeft hij ook niet uitgelegd in een tweet of in een verklaring dat dit een onverstandige mail was, behalve dan hier, omdat we hem het vuur aan de schenen leggen. Wij vinden het getuigen van slecht gedrag. Nu lijkt het nog een beetje een onduidelijk geval, maar stel dat er nou een veel duidelijker geval was geweest, bijvoorbeeld rijden zonder rijbewijs. Dan hadden we ineens een hele andere discussie gehad. Net zo goed ondermijnend als publieke

figuur om te doen. Hier is het ondermijnende: er is een wet, u houdt zich daar niet aan en daar tweet u over. Dat is ondermijnd, zoals de burgemeester heeft gezegd. Ondermijning, dat is een zware term, dat is wat de burgemeester heeft gezegd. Hier zegt u: ach, iedereen mag zijn persoonlijke mening hebben, want als je hier in mijn college zit, dan is het geen bezwaar. Als het een stadsdichter is die hier komt solliciteren, dan is het wel een bezwaar. Kunt u dat even uitleggen, burgemeester? Wat ik begrijp er niets meer van.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u heeft met de mail aan de wijkraad bewust geprobeerd de regels te omzeilen en u suggereert hier toch vind ik te veel een vorm van vergaande naïviteit die u in de problemen heeft gebracht en u zult uw leven beteren. OPHaarlem kan die twee beelden niet aan elkaar koppelen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik vroeg al in de eerste termijn of u wat meer op uw rol in dit proces kon terugkomen. Vind ik een beetje onderbelicht. U heeft het over dat debat bij Buitenhof, dat daar Mona Keijzer verkeerde dingen heeft gezegd. Dat klopt ook, want zij zat in het kabinet en zij heeft het zelf bedacht. Zij had dat niet mogen doen. Maar wat u ook in Buitenhof heeft gedaan is zwaar afvallen op mevrouw Halsema, de burgemeester die zei: wij gaan niet zo heel strikt handhaven. Dat heeft u ook gedaan. Ja, kijkt u de band maar terug. En zij maakt deel uit van een college. Wethouder Rog maakt ook deel uit van een college, maar dan krijgt hij back-up van het college door te zeggen in het persbericht: het is zijn persoonlijke mening. Nou, dan was de mening van mevrouw Halsema ook een persoonlijke mening en dan had u daar niet zoveel ophef over hoeven te maken op tv. Dat is precies het probleem wat eigenlijk voor Trots Haarlem hier aan de hand is, dat u elke keer maar, als iemand belt of misschien niet belt, misschien staat u er wel dag en nacht voor de deur, elke keer maar op tv wenst te komen om uw mening te vertellen als een BN'er, terwijl dat helemaal niks meer met de gemeente Haarlem te maken heeft. Daarom zullen wij in ieder geval een motie indienen die verzoekt om de schoenmaker, blijf bij uw leest, dat u als burgemeester gewoon weer eens focust op Haarlem en niet elke keer elke avond wel in een talkshow te vinden is, hetzij over statushouders, hetzij over tweets van CDA'ers en andere mensen, want daar zitten wij niet op te wachten en dat schept ook verwarring. Want wat u daar zegt, dan gaan wij toch denken: ja, dat geldt dan ook voor onze wethouder hier. Als u Halsema zo verschrikkelijk vond, dan zou u de wethouder ook zo verschrikkelijk moeten vinden. Maar dat doet u niet en daarom bent u eigenlijk heel ongeloofwaardig geworden. Wat mij verder opvalt is dat u dan een schorsing aanvraagt om te zeggen: we gaan eens goed nadenken over de vragen. Dat blijkt helemaal niet gedaan te zijn, want daarna worden er wat vragen gesteld: waar blijven mijn vragen? En dan gaat u nog een keertje schorsen. Wat mij helemaal beklijft is dat er gewoon hier een soortement instructie aan de hand is gaande bij wethouder Rog: vertel precies dit en dat, dan kom je er wel goed uit. Terwijl ik het juist zo waardeer dat wethouder Rog persoonlijke tweets eruit gooit en zijn mening vertelt en tegen het coronabeleid is, net zoals Trots Haarlem. We zouden hem eigenlijk erelid bij Trots Haarlem moeten maken. Maar dan krijgt hij een paar instructies, je ziet dat hij er ook ongemakkelijk mee is. U probeert elk debat altijd dood te laten bloeden door gewoon eindeloos lang te praten en geen antwoorden te geven en dan te concluderen: o, er zijn nog vijftig vragen over, goh, zou je dat nog eens kunnen halen, want dan ben je ieder geval door je spreektijd heen. Het zijn altijd dezelfde tactieken en dat moet ook maar eens een keertje stoppen. Dus laten we eerst de motie aannemen dat u niet meer zoveel op TV komt en wij willen nog een stapje verder gaan, dat het eigenlijk mede uw schuld is dat we nu bij dit onderwerp zo lang stil moeten staan. Want als het een persoonlijke tweet was, was er niks aan de hand geweest. Wat was het andere probleem? Nou, dat hij tegen het coronabeleid is.

Helemaal prima. We hebben altijd de mond vol van diversiteit in Haarlem. Nou, dan hebben we hier iemand in het college die divers een andere mening heeft en dan is het plotseling allemaal mea culpa, we zijn het allemaal met elkaar eens. Nee, dat gelooft toch niemand meer? Dus ons vertrouwen in de burgemeester houdt hier op.

De voorzitter: Dank u wel. Wie? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk de wethouder zegt: ik betreur het dat ik de boa's en ambtenaren en iedereen die die QR-code moet handhaven in een lastig parket heb gebracht. Maar gelijktijdig merk ik op dat vrijwel zijn gehele eerste termijn een vlammend betoog tegen de coronapas is en een herhaling van zijn standpunt. Wat voor signaal denkt de wethouder daar nu af te geven? Het zijn weinig excuses en door het wrijven lijkt de vlek eigenlijk alleen maar groter te zijn geworden. D66 blijft het heel lastig vinden dat de wethouder vasthoudt aan zijn standpunt en heel weinig reflectie geeft wat zijn wederom uitgebreid verwoorde standpunt betekent voor die anderen, die het moeten handhaven. Kroegeigenaren die zo meteen een QR-code moeten vragen, de sportkantines die dat ook moeten doen. We horen heel veel over zijn eigen zoektocht en eigen ongemak, maar vrijwel niets wat zijn woorden betekenen voor de rest. Hoe denkt de wethouder daar de komende maanden, waarin die QR-code naar ik vrees zeker zal blijven bestaan, daarmee om te gaan? Dat zou ik nog wel graag willen horen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. We hebben net ook al even een vraag gesteld over dat onbesuisde, maar ik kan toch niet zo heel erg veel anders dan vaststellen dat het vertrouwen wel een deuk heeft opgelopen en dat de wethouder ook geen enkele poging onderneemt om dat te herstellen. Wij krijgen een exposé over waarom de wethouder tegen de coronamaatregelen is, maar het gaat hier over het functioneren van de wethouder in de rol van wethouder. Mevrouw Verhoeff gaf dat ook al aan. Daar zijn wij gewoon niet gerustgesteld, want we hebben ook gevraagd: hoe gaat u nu in de toekomst met dit soort vraagstukken om? Hoe gaat u principiële bezwaren tegen wat dan ook inpassen in uw werk? Als u principiële bezwaren hebt tegen prostitutie, betekent dat dat u niet met sekswerkers praat? Als u principiële bezwaren heeft tegen abortus, gaat u dan niet in gesprek met de directeur van de abortuskliniek? Het is allemaal volstrekt onduidelijk en het gaat inderdaad, mevrouw Van der Windt geeft dat ook al aan, over de zoektocht. Nou, ik wens u er heel veel plezier mee, maar dat is niet waar we op dit moment op zitten te wachten, we willen daar gewoon hele duidelijke uitspraken en daar van u ook die reflectie toch steviger.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk worden wij er wel een beetje stil van. Wij hadden eigenlijk hier een wethouder verwacht die deemoedig zou zeggen: dit had ik nooit mogen doen, dit is dom geweest, ik had het anders moeten doen. Niet alleen omdat u een worsteling doormaakt, want als een doorgewinterd politicus hoort u die worsteling te doen voordat u er een tweet uitstuurt, voordat u er een mail uitstuurt. Anderen hebben het ook al gezegd: als je een keer iets verkeerd doet – ik ben ook slordig met apps, ik zit wel eens in de verkeerde appgroep – herstel het dan zelf, binnen de kortste keren. Bied ook – ook in de coalitie overigens, voor de mensen die daar niet bij horen – gewoon je excuses aan. Want u heeft ons allemaal in de problemen gebracht. Wij worden door onze achterban, waarschijnlijk iedereen hier zo'n beetje, aangesproken: die man gaat toch zeker niet blijven zitten? Dit kan echt niet. U kijkt mij nu ook weer vriendelijk lachend aan, maar ik bedoel, ik verwacht geen tranen op uw gezicht, maar als het nog de tijd was voor jan-met-de-pet had ik u wel met de pet in de hand verwacht. Er is hier echt iets niet goed gegaan en woorden als

'onhandig', 'ik besef nu de beeldvorming', 'onvoldoende uit de verf gekomen', 'ondoordacht'. Maar dat zijn allemaal dingen die een wethouder zich niet kan veroorloven. Ik wil gewoon van u horen: het was fout, ik had niet mogen uitlokken – dat is tenminste het beeld wat uit die mail komt – dat iemand anders de wet overtreedt door niet te controleren. U heeft wel gezegd: ik zal het niet meer doen, ik heb er spijt van. Maar wees helder, wees duidelijk. U heeft gewoon niet onhandige, maar foute inschattingen gedaan waardoor onhandige communicatie of zelfs foute communicatie heeft opgetreden en daar heeft gewoon iedereen in deze raad last van gehad, daar hebben een aantal ambtenaren last van en de geloofwaardigheid van ons allemaal is gewoon weg. Persoonlijk vinden wij het hier als PvdA jammer dat de focus ook richting de burgemeester gaat, want wij willen niet u bashen, maar we willen vooral weten van wethouder Rog: hoe heeft dit nou zo ver kunnen komen en voelt u zich nou niet echt schuldig aan dit verhaal? Ik ben blij dat ik geen boa ben of in de horeca werk, maar ik voel me ook als raadslid redelijk geschoffeerd. Help me.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, voorzitter. We hebben deze avond de worsteling gezien van een wethouder die moet kiezen tussen zijn rol als vrijheidsstrijder en als wethouder. In die zin bent u eigenlijk behoorlijk gezakt voor het examen, als ik het zo tuttig mag zeggen. Want inderdaad was ik het helemaal eens met mevrouw Verhoeff van de Partij van de Arbeid: het is niet alleen een schoffering van de raad, maar eigenlijk ook van uw CDA-fractie. Want eerlijk gezegd, wij gaan hier altijd open en transparant, dat zijn toch eigenlijk wel de kernwoorden van dit college, al jaar en dag. Het verbaast mij zeer dat u wel contact heeft gehad met een wijkraad, met een secretariaat, ook met uw fractie en dat wij hier op 24 september zitten, een soort toneelstukje op zitten te voeren met zijn allen, omdat wij allemaal tegen onze wil het Rijksbeleid moeten volgen. Maar wij zijn loyaal met Den Haag wel, wij hebben gedacht: wij zijn hier niet direct de vrijheidsstrijders in de hoofdstad van Haarlem, dus wij gaan dit gewoon uitvoeren. Onder ons zit dan een soort mol zijn eigen beleid uit te voeren en dan denk ik, als u persoonlijk dit zo belangrijk vindt, dan vind ik eerlijk gezegd – dat vindt Hart voor Haarlem – dat u nu al als gedoodverfde lijsttrekker van het CDA maar in een marktkraampje op de markt moet gaan staan om een boodschap te verkondigen. En niet in de raad een schuttige vertoning te geven, het college in problemen brengt. Want inderdaad, het straalt ook af op onze CDA-burgemeester en dat is gewoon een kwalijke zaak. Ik begon mijn betoog al: het zou mooi zijn, het leek mij onvermijdelijk dat u de eer aan uzelf zou houden. Ik roep u nogmaals op, misschien kunt u nog even schorsen, om daar nog eens even goed over na te denken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen?

Mevrouw Otten: Voorzitter, dank u dat u nog even het woord geeft. Ik hou niet van herhaling, maar ik wil toch aansluiten bij mevrouw Van Zetten van Hart voor Haarlem. U heeft mij ook nog steeds niet duidelijk kunnen maken hoe u, mevrouw Van der Windt noemde het ook al, reflecteert op uw eigen handelen en hoe dat gaat uitstralen op de boa's. Dat is niet meer goed te maken. Ik zou echt niet weten hoe dat nog goed te maken is en ik zou nog één keer aan u willen vragen of u daar wel nog een antwoord op heeft, mogelijk is dat wel zo, en anders de eer aan uzelf te willen houden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Drost.

De heer Drost: Dank u, voorzitter. In de eerste termijn hebben wij u vooral gehoord over uw gewetensbezwaren en zoektocht, dat is ook veelvuldig langsgekomen. Mevrouw Van der Windt refereerde er ook al aan ... O, ik moet gaan ... Is dit dan de houding die ik dan moet gaan aannemen? Jongens, deze zaal heeft anderhalf jaar stilgestaan en dan is dit de techniek waarmee we gaan vergaderen. Echt, fantastisch. Om

woest op te worden. Maar goed, ik ga zo staan, dan kan Haarlem het ook zien. Het staat voor de rest belachelijk, maar prima. Wat ik zou willen zeggen, in de tweede termijn, ik zou echt een reflectie willen zien op de vorm, op de processen waar we ook om gevraagd hebben. Ik heb nog één vraag die ik eraan toe zou willen voegen. U zei dat uw persoonlijke mening, de vorm waarin u dat goot, onbesuisd was. Zegt u daar nou mee 'als dat nou minder onbesuisd was geweest, dan had dat prima samen gekund met de uitvoering van beleid'? Of zegt u 'misschien hoort mijn persoonlijke mening gewoon niet echt hier in het publieke debat thuis, hou ik me gewoon bezig met de uitvoering en hou ik die gewoon goed strikt gescheiden'?

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen die het woord willen voeren? Niemand? Dan was dat de tweede termijn van de kant van de raad. Dan zijn er een aantal vragen gesteld waar antwoord op gegeven wordt, of reactie. Doen we dat direct of wilt u nog ... Even schorsen, ja? Goed, dan schorsen wij deze vergadering opnieuw voor enkele momenten.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. Ik denk dat duidelijk is dat met name iedereen wil horen de reactie van wethouder Rog op wat er in tweede termijn vanuit de raad gezegd is. Toch nog even heel kort, omdat een aantal dingen ook naar mij gezegd zijn. Mijnheer Hulster, ik kom graag bij u persoonlijk terug, want ik hecht echt enorm aan integriteit en het feit dat u het gevoel hebt dat er met twee maten gemeten wordt, ik kan u verzekeren dat het niet zo is. Ik ga er nu niet uitgebreid op in, maar ik kom daarop terug, want dat mag niet en dat wil ik ook niet. Ten aanzien van de heer Van den Raadt, die over burgemeester Halsema dingen gehoord denkt te hebben: dat is niet het geval. Ik heb geen enkel verschil van mening met burgemeester Halsema over de handhaving van de QR-code. We hebben daar voor die uitzending trouwens uitvoerig over gesproken met elkaar, persoonlijk, en wij denken daar precies hetzelfde over. Ik heb in die uitzending niets gezegd over burgemeester Halsema. Is ook geen enkele reden voor, want wij hebben dezelfde opvatting erover. Ik denk dat u zich mee laat slepen door wat uzelf denkt. Maar hoe dan ook, hoe dan ook, hoe dan ook, neem van mij aan: het is niet waar wat u hebt gezegd.

De heer Van den Raadt: Nou, wat ik heb gezegd, want u heeft het persoonlijk tegen mij en wat u zegt vind ik nog wel een beetje ver gaan. Want ik heb om 15:30 uur die uitzending van Buitenhof zitten bekijken en ik raad u echt aan om dat ook terug te kijken, want u heeft het en over Mona Keijzer en over burgemeesters die, ja, dat zou mevrouw Halsema kunnen zijn ...

De voorzitter: Nee, want met mevrouw Halsema ...

De heer Van den Raadt: Dan niet mevrouw Halsema, dan laat ik dat woord weg. Maar u heeft het over burgemeesters waarvan u ook vindt dat dat dan ondermijnd is.

De voorzitter: Exact, en dat ging niet over burgemeester Halsema, maar over andere collega's. Ik vind eerlijk gezegd, u roept hier dingen die niet waar zijn ik zeg u dat het niet klopt en voor de rest laat ik het bij u. Ik denk dat we nu dit punt, want dit is niet waar dit debat volgens mij over gaat, dit debat ging over de opvattingen en de uitspraken, de tweets, de mails van de wethouder en daar zijn een aantal vragen ook in tweede termijn over gesteld. Ik wil het woord geven aan wethouder Rog.

Wethouder Rog: Dank u wel voor het woord, voorzitter. Dank voor de scherpe tweede termijn die uw raad heeft uitgesproken en waar volgens mij met name werd gezocht bij mijn houding naar de balans tussen mijn opvatting en datgene hoe ik reflecteer op het geheel, hoe ik u in positie heb gebracht of onvoldoende over

mijn standpunten en naar mijn collega's en de ambtenaren en de boa's heb gehandeld. Ik wil echt aangeven, nog één keer, de Partij van de Arbeid en OPH hebben daar vragen over gesteld: heb ik de wet willen overtreden of regels willen omzeilen? Dat is echt nadrukkelijk niet de situatie. Ik heb echt gezocht, dat is echt de intentie geweest, om binnen de mogelijkheid te handelen. Ik heb heel duidelijk gezegd, en dat wil ik hier herhalen: dat had ik niet moeten doen. Ik betreur ook dat ik uiteindelijk mijn collega's zowel in het college, maar ook u als raad, daar niet van op de hoogte heb gesteld. Ik was bezig met persoonlijk te zoeken: wat kan ik doen, hoe wil ik ermee omgaan? Er is één mail geweest en ik ben daar niet geweest om andere redenen. Het is stom geweest, ik had die mail gewoon nooit moeten sturen en dat betreur ik, dat spijt me, dat had ik gewoon niet moeten doen. Ik zie ook waar u in uw worsteling – en sommige gaven het ook aan, dat ze hetzelfde in het beleid staan, of misschien juist anders – voelen dat we in het bestuur wat we samen vormen allemaal een eigen rol hebben en een verantwoordelijkheid voelen voor een goede uitvoering en dat het daarbij dan niet behulpzaam is als de wethouder daar nadrukkelijk openlijk in de publiciteit een andere opvatting over ventileert. Ik erken dat dat ook niet handig is. Ik denk dat het goed is dat er debat gevoerd wordt, maar tegelijkertijd mag er nooit discussie zijn over de eenheid van beleid. Mijn handeling heeft ertoe geleid dat daar licht tussen kon komen of het gevoel kon zijn dat dat beleid niet in de breedte werd gesteund en er verschil zat tussen wethouders. Ik begrijp dat uw raad geïnformeerd had willen zijn over het moment dat ik niet wilde deelnemen aan de QR-samenleving en ik wil toch nog één keer zeggen: het is voor mij dus een fase geweest in dat denken en ik heb ook aangegeven hier – en dat herhaal ik – dat ik er voor alle Haarlemmers ben, voor iedereen en bij bijeenkomsten zal zijn met en zonder QR-code. Dat is de keuze die ik wil maken, dat is ook wat ik nadrukkelijk aan u aangeef. Ik wil gewoon handelen binnen de kaders van de wetten die er zijn en wat ook verwacht mag worden van een wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat dat is waar we met elkaar staan en ik kan me voorstellen dat u een moment wilt hebben om dat te overwegen, voordat we dit afronden. Mijnheer Aynan nog.

De heer Aynan: Ik heb na deze woorden behoefte aan een schorsing.

De voorzitter: ... bedoelde. Ik denk dat het goed is om even een schorsing te hebben waarop u zich kunt beraden. Ik schors de vergadering.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. Wij hebben de vergadering geschorst na twee termijnen om de fracties de gelegenheid te geven de mind op te maken. Ik denk er is gelegenheid om daarvan hier mededeling te doen en dan zullen we zien, er zijn ook moties ingediend, dus daar zullen we dan in ieder geval over stemmen en wellicht komen er nog bij. Ik kijk eventjes wie ik nu als eerste het woord zal geven. Misschien de fractievoorzitter van de grootste partij, de heer Drost. Dan krijgt u de gelegenheid om dat te doen.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, de schorsing ...

De voorzitter: Nee, nee, nee. Ik had een schorsing aangekondigd om – en de heer Aynan noemde het vervolgens ook nog een keer – maar alle fracties hadden behoefte aan reflectie. De heer Drost.

De heer Drost: Dank u, voorzitter. Nu '...', echt waardeloos dit. Maar goed, we gaan lekker staan. We hebben lang gewikt en gewogen, we hebben de wethouder gehoord in zijn hele verhaal. Ik heb ook net een motie ingediend bij de griffie, dat is misschien wel goed om even voor te lezen. Ik kan me voorstellen dat die net naar het griffiebureau is gegaan. We hebben een aantal constatering, ik hoef niet die hele termijn door te

noemen, maar ik denk voornamelijk even bij overwegende. Dat is dat de wethouder 24 uur per dag verantwoordelijk is voor het dagelijks bestuur van de gemeente. De boa's van de gemeente Haarlem zijn belast met de handhaving van het landelijke coronabeleid en wethouder Rog in zijn tweet door de toevoeging niet proportioneel een stevig waardeoordeel uitte over de coronapas, wethouder Rog zich daarmee onvoldoende rekenschap heeft gegeven van het effect van zijn tweet op het werk van de boa's, terwijl hij als wethouder wel verantwoordelijk is voor hun veiligheid. Hij evenmin heeft nagedacht wat zijn standpunt betekent voor ambtenaren van de gemeente Haarlem die mogelijk ook bezwaren hebben tegen de coronapas. Ook twee keer blij heeft gegeven dat hij als wethouder niet aanwezig wil zijn bij bijeenkomsten waar een coronapas getoond moet worden, daar ook niet altijd transparant over is geweest en daarmee de indruk gewekt is dat de heer Rog zonder verplichte QR-code probeerde aanwezig te zijn bij de vergadering van de wijkraad, hij zich natuurlijk ook aan die QR-code-wet moet houden. Heeft tijdens de vergadering zijn excuses aangeboden voor zijn tweet in zijn handelen, nogmaals heeft herhaald de uitvoering van het coronabeleid te steunen. Heeft toegezegd vanaf nu wel aanwezig te zijn bij bijeenkomsten waarvoor een QR-code nodig is en ervoor te zorgen dat hij ervoor zal zorgen dat hij een QR-code kan tonen. Spreken we afkeurend uit over het handelen van wethouder Rog inzake de coronapas. Dat wordt ondertekend, mede-ingediend met D66, PvdA, GroenLinks natuurlijk en het CDA.

De voorzitter: Wie nog meer? De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik wil eerlijk gezegd weer een schorsing aanvragen.

De voorzitter: Wat zegt u? U wilt weer een schorsing? Nou, als u daar behoefte aan hebt.

De heer Aynan: Daar heb ik zeker behoefte aan en ik denk ook meer fracties.

De voorzitter: Oké. Dan schorsen we opnieuw en dan kunt u het beraad met elkaar voeren.

Schorsing

De voorzitter: Ik zie dat iedereen weer in de zaal is. Als u wilt gaan zitten, dan hervatten we de vergadering. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik geloof dat mevrouw Van Zetten iets wil zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ik wil even een motie indienen, als u het goed vindt, voorzitter.

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw Van Zetten: Nou, jongens, eerlijk gezegd ben ik toch wel een beetje geschrokken over hoe wij hier omgaan met een wethouder die de hele avond heeft staan bungelen in feite. Ik zie een wethouder die zich vastklampt aan het pluche en dat vind ik treurig, want ik had eerlijk gezegd gedacht dat u de moed zou hebben om de eer aan uzelf te houden. Maar nu blijkt dat het niet gebeurt dient Hart voor Haarlem helemaal in haar eentje een motie van wantrouwen in, want dat lijkt me de beste uitkomst van deze avond. Ik zal even de overwegingen oplezen. Een wethouder gehouden is aan de wet, een wethouder gehouden is aan de eenheid van het college, de wethouder niet de coronaregels kan omzeilen door voor zichzelf een eigen positie te bedingen, een principieel man, zoals wethouder Rog, geen beleid kan uitvoeren wat in zijn eigen ogen

ongrondwettelijk is. Daarmee vind ik eerlijk gezegd dat uw positie onhoudbaar is geworden en wij zeggen ook het vertrouwen in u op. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wij waren net met de eerste fractie die reageerde en die een motie heeft ingediend. We hebben een tweede motie. Zijn er nog anderen die, voordat wij tot stemming overgaan, behoefte hebben om zich uit te spreken? Ja, de heer Smit.

De heer Smit: Doen we nu een stemverklaring of komt die straks pas?

De voorzitter: Die stemverklaring, dat kan u er deel van uit laten maken, maar het gaat me er nu om dat u in de situatie zoals die is, we hebben twee termijnen gehad, twee termijnen van de zijde ook van de wethouder. Er is een schorsing geweest en ik kan me voorstellen dat u behoefte hebt om te melden waar uw fractie nu staat en die gelegenheid hebt u.

De heer Smit: Nee, dank u, maar voor mij volstaat straks een stemverklaring.

De voorzitter: Helemaal goed, helemaal goed. Zijn er nog anderen die op dit moment wel behoefte hebben? Ja, de heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. De wethouder heeft helder geantwoord: de tweet was niet verstandig en onhandig, omdat onduidelijk was dat de wethouder de uitvoering van het lokale beleid wel steunde. De mail, die had gewoon nooit gestuurd mogen worden. De ChristenUnie-fractie vindt echter een motie van afkeuring te ver gaan, temeer omdat een belangrijk argument in de motie van afkeuring de betekenis van de uitspraak van de wethouder zijn voor de boa's. Nogmaals, dat was niet handig en ook mijn fractie betreurt dit, maar het is de boa's ook lastig gemaakt dat de coronapas überhaupt is ingevoerd. In die zin kun je net zo goed beargumenteren dat de wethouder voor de boa's is opgekomen. Kortom, mijn fractie had een motie van treurnis wel gesteund, want ik denk dat de wethouder het ook betreurt hoe het allemaal is gegaan, maar een motie van afkeuring niet.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is ook al een stemverklaring, maar dat kan. We maken even de balans op waar we staan. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik doe een soort derde termijn met stemverklaring erbij. Voorzitter, iedereen heeft het moeilijk met de uitvoering van de coronamaatregelen en niet alleen de wethouder. De wethouder vergeet dat die maatregelen bedoeld zijn omdat we een virus aan het bestrijden zijn en niet omdat we het leuk vinden. Niemand vindt het leuk, ook u niet. Dat virus is helaas onzichtbaar, maar voor veel mensen dodelijk. Dat maakt het zo eng en dat maakt die tweet eigenlijk ook zo eng. U zegt dat u de uitvoering van het coronabeleid blijft steunen, maar tegelijkertijd haalt u de uitvoering van hetzelfde beleid keihard onderuit met die tweet, waar u vanavond geen afstand van neemt. U zegt in die tweet keihard de boodschap: #ikdoenietmeermee. Die boodschap zet u vanavond gewoon keihard door. In die tweet zegt u dat het coronabeleid tot tweedeling in de samenleving leidt. Nou, met die tweet heeft u de tweedeling alleen maar aangewakkerd. Het werken van vaccinatieteams is op sommige plekken – zoals we twee weken geleden hebben gezien – zelfs onmogelijk gemaakt. Met uw tweet ondersteunt u dat soort acties. U bent, wat Jouw Haarlem betreft, niet alleen ongeloofwaardig, blijkbaar zijn uw principes zelfs goedkoop. Want als het u te heet onder de voeten wordt, dan zet u vanavond die principes zo overboord. Wat zijn principes waard, mijnheer Rog, zonder rechte rug? Daarom zullen wij een motie van wantrouwen keihard steunen.

De voorzitter: Nog anderen? De heer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, dit is in alle opzichten een trieste avond. Het is een trieste avond, omdat ik daadwerkelijk een mens zie, een wethouder zie, die heeft geworsteld. Maar ik zit hier niet om de mens Rog te beoordelen, ik zit hier om wethouder Rog te beoordelen. Ik zit hier om te beoordelen of wij in deze moeilijke coronatijd, die nog niet voorbij is, of wethouder Rog de persoon is die zij aan zij staat, waarschijnlijk tot en met mei – hopelijk eerder, maar het zou zomaar mei kunnen zijn – bij die moeilijke coronamaatregelen. Is hij degene die ervoor zorgt dat, ook al is hij tegen die maatregelen, net als de SP, dat hij degene is die ervoor kan zorgen dat het draaglijk is? De wethouder heeft de SP daar niet van overtuigd. In al zijn termijnen heeft hij vooral benadrukt hoe hij tot die worsteling is gekomen en nou is er natuurlijk met heel veel druk nog een derde termijn gekomen, waar nog alleen maar excuses kwamen, maar ook dat kwam niet overtuigend over. Het kwam ook niet overtuigend over voor de coalitiepartij. Zij kiezen er misschien voor om geen motie van wantrouwen in te dienen, maar ik denk dat de wethouder eens een keer na mag denken over wat de nieuwe bestuurscultuur betekent en wat een motie van afkeuring betekent. Of de wethouder deze stad een plezier zou willen doen door de conclusie eruit te trekken dat zelfs de coalitie afkeurt wat er gebeurd is, het handelen afkeurt en niet met een motie van treurnis komt, nee. Specifiek in deze moeilijke tijd heeft de wethouder niet gedaan wat van hem verwacht mag worden. Dus ik hoop ook dat de wethouder toch nog de enige juiste conclusie gaat trekken, want dat is helaas wat de stad nodig heeft.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen? De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Dan moet ik nu maar het moment nemen, mijnheer de voorzitter. Als je bewust het beleid en de uitvoering tracht te omzeilen en feitelijk tracht te torpederen, dan ben je – zoals ik begon, met het woord ‘bewust’ – bewust bezig obstructie te plegen. U heeft, geachte wethouder, zich boven de wet willen plaatsen. U bent daarmee voor OPHaarlem onherstelbaar beschadigd en wij steunen ook de motie van wantrouwen.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Er is nu wel heel vaak gezegd wat er gezegd moet worden. De wethouder heeft een ongelukkige tweet gemaakt en hij heeft hem niet herroepen. Dat was echt de kans om dit goed te maken. Hij heeft het met een persbericht afgedaan. Dat is echt onvoldoende, dat was echt onvoldoende. Het was natuurlijk heel erg onvoldoende dat u bij een vergadering naar binnen wilde komen zonder een QR-code te laten zien, dat is echt heel onvoldoende. Daarom zullen wij de motie van wantrouwen steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Dan toch ook maar een stemverklaring. Liberaal Haarlem steunt de motie van wantrouwen. Wethouder, ik vertrouw u niet meer. Wel als mens, maar niet als wethouder. U heeft vanavond een aantal keer uw principes wederom uitgesproken. U heeft onherstelbare schade opgelopen en ik vind het echt niet verkoopbaar aan Haarlemmers, aan ondernemers, aan boa's, aan ambtenaren die het beleid moeten uitvoeren en ik begrijp werkelijk niet dat u niet de eer aan uzelf houdt. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik ben maar aan de drank gegaan, want het is natuurlijk hopeloos. Het is net een natte tosti of dat je met je sokken in een verse hondendrol trapt. Het is natuurlijk weer een vertoning van hier tot Tokio, ik hoop dat er mensen zijn die er wel van hebben genoten. Ik niet. Het eindigt ook weer

bedroevend. Maar wij zijn ook hoopvol, want wethouder Rog blijkt toch heel goed alle kanten op mee te kunnen waaien. Je ziet dat hij zijn excuses aanbiedt, Trots Haarlem heeft er helemaal geen vertrouwen in dat dat oprecht is. Daarom is het volgens ons de perfecte man om in het college te blijven zitten. Dus wij gaan niet de motie van wantrouwen steunen. Wij hopen dat Rog precies dat wik in het college wordt, waardoor uiteindelijk het juk – laten we hem Jos Wienen noemen – misschien nog eens een keer ergens anders naartoe gaat en dan al die mensen daar opbloeien en weer gelukkig worden. Dus wij zijn dankbaar voor de heer Rog, voor zijn tweet, waar hij gewoon zijn persoonlijke mening in geeft. Ik zou iedereen aanraden op Twitter altijd je persoonlijke mening te blijven zeggen, wat er ook gebeurt, welke dreigementen je ook krijgt om je oren. Wij zijn ook heel blij dat er geen motie van wantrouwen is gekomen vanuit de coalitie. Hadden we natuurlijk ook nooit verwacht, want dat is meestal ook maar treurnis. Dan hebben ze nu een hele grote stap gezet, dus chapeau dat ze nu eindelijk eens een stap verder zijn gegaan dan treurnis, maar we zijn blij dat u blijft zitten. Wij steunen u van harte en wij hopen dat u ooit nog eens een keertje burgemeester van Haarlem wordt. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Dreijer, CDA.

De heer Dreijer: Dank u wel, voorzitter. Wij zullen ook niet de motie van wantrouwen steunen. We hebben wel de motie van afkeuring gesteund, mede-ingediend. Wij vinden dat wethouder Rog meermalen heeft toegegeven dat hij fout zat met bepaalde zaken, zoals toegelicht, excuses heeft aangeboden, ook meerdere malen. Hij heeft ook uitgelegd dat het niet zijn bedoeling was om een uitzonderingspositie te krijgen om bij een bepaalde vergadering naar binnen te gaan zonder de coronapas. Tot in den treure heeft hij dat gemeld en wij hebben nog steeds wel vertrouwen in de wethouder om deze functie aan te houden en wij geloven echt wel dat hij weet hoe het wel verder gaat. Hij heeft ook gezegd dat hij aan andere bijeenkomsten gaat deelnemen, ook met of zonder QR-code-vereisten. Natuurlijk zal er gewerkt moeten worden aan het herstel van vertrouwen richting de raad, richting de burgers, ook richting het college. Maar de wethouder kennende hebben wij daar alle vertrouwen in. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. In mijn tweede termijn heb ik aangegeven dat wat ons betreft het vertrouwen een deuk had opgelopen en dat ook de wethouder geen enkele poging had gedaan om dat te herstellen. Nou, we zijn een avond verder en we zien nog steeds dat die deuk in het vertrouwen er is, maar hij is niet zo groot dat we de wethouder wantrouwen en de motie van wantrouwen zullen steunen. Maar u heeft het ons niet makkelijk gemaakt, wethouder. Want hoeveel woorden u besteed aan de dingen die er niet ter zake deden. Nog steeds over uw mening, en die mag u hebben, want wij kijken daar liberaal naar. Grote zorgen over de prioriteiten die u geeft. Maar goed, dat heb ik ook in de termijn al aangegeven. Dus wij steunen de motie van afkeuring en niet de motie van wantrouwen. Maar mijnheer Boer wil zelf een stemverklaring geven.

De voorzitter: De heer Boer, gaat uw gang.

De heer Boer: Dank u wel, voorzitter. Als ik in het vliegtuig sta waar een plicht geldt om een mondkapje te dragen, wat landelijk beleid is, en ik ga daar in het gangpad staan en ik zeg tegen die mensen: u dient met zijn allen een mondkapje te dragen, maar persoonlijk ben ik het niet met die maatregel eens, persoonlijk vind ik dat buitenproportioneel, maar ik ga het beleid wel uitvoeren, hoor. Wat denkt u wat er in het vliegtuig gaat gebeuren? Daar breekt chaos uit. Mensen krijgen onenigheid over het dragen van een mondkapje, wel of niet. Ik moet mijn collega's het gangpad insturen om die mondkapjesplicht te handhaven, die collega's heb ik het

ongelooflijk moeilijk gemaakt en ik als leidinggevende heb mezelf totaal ongeloofwaardig gemaakt. Dat is precies de situatie, wethouder Rog, die u hier heeft gecreëerd. Het spijt me oprecht dat u niet die tweet heeft teruggenomen. U had heel makkelijk kunnen zeggen: die tweet is een vergissing geweest, u kent nu allemaal mijn persoonlijke mening, maar ik als wethouder Rog had niet die tweet moeten versturen, ik trek hem terug. Dat heeft u niet gedaan en dat spijt mij ongelooflijk en dat vind ik ongeloofwaardig en daarmee heeft u mijn vertrouwen verloren. Ik zal dus wel de motie van wantrouwen steunen en als die het niet haalt zal ik de motie van afkeuring steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het een treurige avond. Dan doel ik niet dat er verkeerde dingen hier door de mensen aan tafel zijn gezegd, maar dat deze discussie zo lang heeft moeten duren en gewoon pijnlijk voor alles en iedereen. Veel mensen zijn beschadigd. Wij steunen – en hebben er lang over nagedacht – dienen ook mee de motie van treurnis in ... Sorry, afkeuring in. Het is zo'n zware avond geweest dat ik daar nu over twijfel. Ja, afkeuring indienen, waarbij – en dat gesteund door mijn fractie – echt overeind blijft dat als ik in de schoenen stond van de heer Rog, anderen steunen mij daarin, dan zou ik de eer aan mezelf houden bij deze afkeurende zaken. Maar dat is aan de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, het is een lange avond geweest, waarin we ook lang hebben moeten wachten op antwoorden die in de tweede termijn van de heer Rog eigenlijk ergens op begonnen te lijken. Ik denk dat er best stevige dingen zijn gezegd door eigenlijk iedereen uit de raad. Dus daar ligt echt wel, D66 steunt de motie van afkeuring. Maar ik denk wel, wethouder Rog, dat er behoorlijk wat werk aan de winkel is om dit allemaal recht te gaan breien. Zowel binnen het college, maar ook binnen de raad. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Bloem wil reageren? Gaat uw gang.

De heer Bloem: Voorzitter, de SP is nieuwsgierig wat D66 Haarlem vindt wat voor conclusies een wethouder zou moeten trekken uit een motie van afkeuring.

Mevrouw Van der Windt: Dat is helemaal aan de wethouder zelf.

De voorzitter: Goed, ik denk dat iedereen de gelegenheid gehad heeft. Mijnheer Van den Raadt wil nog ...

De heer Van den Raadt: Ja, ik wil nog even een punt van de orde, want ik moet nog even namens de griffie de motie aankondigen. Dus dan moet ik dat even doen, de motie van wantrouwen tegen u. Het goede nieuws, we hebben ook nog goed nieuws op de avond, ik heb gelukkig wel een ander programma gevonden waar u uw afschuw over mevrouw Halsema heeft geuit, dus dat hebben we toch weer in de motie van wantrouwen kunnen toevoegen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij over tot stemming.

De heer Aynan: Procedureel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik wil graag een hoofdelijke stemming bij de motie van wantrouwen.

De voorzitter: Ook bij de motie van mevrouw Van Zetten? Dan denk ik dat ... Ik aarzel even. Je begint meestal met het meest verstrekkende, maar ik denk dat nu het debat heeft zich toegespitst rond wethouder Rog, dus ik stel voor dat we die moties ... Nee, ik denk toch dat het verstandig is, laten we zeggen, we hebben twee moties van wantrouwen, die brengen we in stemming en daarna komt de motie van afkeuring. Laten we maar beginnen met de motie van wantrouwen tegen de burgemeester. Ja, mijnheer Smit?

De heer Smit: Ik neem aan dat ik een stemverklaring kan geven op de motie van afkeuring straks.

De voorzitter: Ja, ik heb gezegd dat, daar heeft u nadrukkelijk zelf naar gevraagd. Toen heb ik gezegd: dat kan. Dus die mogelijkheid is er, dus dan gaan we eerst stemmen over de motie van afkeuring die zojuist door de heer Van den Raadt is ingediend, daarna over ... Van wantrouwen, sorry. Dan over de motie van wantrouwen tegen de wethouder, die door mevrouw Van Zetten is ingediend, en daarna over de motie van afkeuring die door de heer Drost is ingediend. Dan is er nog een vierde motie, hoor ik. Nog één? O, ja. Juist. Maar dat is dan de minst verstrekkende, zullen we maar zeggen, dus dat is de laatste.

De heer Van den Raadt: 'Focus je eens op Haarlem, je hebt het al druk genoeg.'

De voorzitter: Ja, goed. Wij gaan over tot de eerste motie en dat is de motie van wantrouwen, ingediend door mevrouw Van Zetten. Wie wil daar nu nog een stemverklaring over afleggen, na alles wat er gezegd is? Is die behoefte aanwezig? Niet? Dan gaan we over tot stemming. Wie is voor die motie?

De heer Aynan: Hoofdelijke stemming, voorzitter.

De voorzitter: Ja, u heeft helemaal gelijk. Hoofdelijke stemming.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Zeven.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja. Goed, de namen worden voorgelezen en daarna zegt u voor of tegen. De heer De Groot.

De heer De Groot: U zegt net de motie van wantrouwen ingediend door mevrouw Van Zetten, maar u bedoelt diegene die ingediend is door de heer Aynan, of door de heer Van den Raadt, toch, in de eerste instantie?

De voorzitter: Het gaat nu over de motie van mevrouw Van Zetten. O, nee. Sorry. Sorry, hoor. Ik moet eerlijk zeggen, dat is ook niet mijn topavond. Ik heb net gezegd inderdaad dat we met die motie zouden beginnen, die van de heer Van den Raadt, dus dan moet ik wel consequent zijn. Dank, de heer De Groot.

De heer De Groot: Die hoeft niet hoofdelijk, denk ik, voorzitter.

De voorzitter: Die hoeft niet hoofdelijk, nee. Daar kunt u, die motie dus, daar mag u ook een stemverklaring voor afleggen als u wilt. Is er iemand die dat wil? De heer Smit.

De heer Smit: Voor de mensen die meekijken, dat is dus de motie 'Landelijke uitspraken botsen met het ...'

De voorzitter: Nee, nee.

De heer Smit: Wat is het dan? Want ik bedoel ...

De voorzitter: Ik ben blij dat ik niet de enige ben die even wat verward is. Het is de motie van wantrouwen tegen de burgemeester. Het is motie 402, bis-bis, motie van Trots Haarlem, motie van wantrouwen tegen de burgemeester. Stemverklaringen? Niet? Wie is voor de motie? Dat is Trots Haarlem. Dan is de motie verworpen. Ja. Dan gaan we nu naar de tweede motie, dat is de motie van wantrouwen die is ingediend door mevrouw Van Zetten. Dus nu wel, de motie van wantrouwen tegen wethouder Rog. Dat is 4.04. Motie 4.04. Motie van wantrouwen. Wie wil daar een stemverklaring over afleggen? Niemand? Dan gaan we hoofdelijk stemmen en wij zouden beginnen bij nummer zeven. De namen worden afgelezen en dan verzoek ik u voor of tegen te zeggen.

De heer ...: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Tegen.

De heer ...: De heer Dreijer.

De heer Dreijer: Tegen.

De heer ...: De heer Drost.

De heer Drost: Tegen.

De heer ...: De heer De Groot.

De heer De Groot: Tegen.

De heer ...: De heer Gün.

De heer Gün: Tegen.

De heer ...: De heer Hulster.

De heer Hulster: Voor.

De heer ...: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Tegen.

De heer ...: De heer Klaver.

De heer Klaver: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Voor.

De heer ...: De heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Tegen.

De heer ...: De heer Van der Mark.

De heer Van der Mark: Tegen.

De heer ...: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Voor.

De heer ...: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Tegen.

De heer ...: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Tegen.

De heer ...: De heer Rutten.

De heer Rutten: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Tegen.

De heer ...: De heer Sepers.

Mevrouw Sepers: Tegen.

De heer ...: De heer Smit.

De heer Smit: Voor.

De heer ...: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Tegen.

De heer ...: De heer Visser.

De heer Visser: Tegen.

De heer ...: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Tegen.

De heer ...: De heer Yerden.

De heer Yerden: Tegen.

De heer ...: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voor.

De heer ...: De heer Zohri.

De heer Zohri: Tegen.

De heer ...: De heer Amand.

De heer Amand: Tegen.

De heer ...: De heer Aynan.

De heer Aynan: Hartstikke voor.

De heer ...: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Tegen.

De heer ...: De heer Bloem.

De heer Bloem: Voor.

De heer ...: De heer Boer.

De heer Boer: Voor.

De heer ...: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Tegen.

De voorzitter: Dan is de motie verworpen met 28 stemmen tegen en 8 stemmen voor. Dan gaan wij naar de motie van afkeuring. Wenst iemand daar een stemverklaring over af te leggen? Ik begin bij de heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, als de wethouder nu mag denken dat hij een overwinning heeft bereikt, dan mag hij zichzelf niet vergelijken met '...'. Die won heel veel veldslagen, maar uiteindelijk was hij de verliezer, omdat hij helemaal uitgeput was en door zijn leger heen was. Mijnheer de wethouder, u bent na één slagveld vanavond echt door uw hele leger heen. Ik zal uiteraard de motie van afkeuring steunen, maar niet van harte. De motie van wantrouwen heb ik echt gesteund.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, D66 gaf treffend aan: het is aan de wethouder wat hij doet met een motie van afkeuring. Nou is het grote probleem dat deze wethouder niet het politieke gevoel of het politieke fatsoen heeft getoond om conclusies te verbinden uit dingen die heel erg duidelijk zijn. Ik ga dus niet meedoen aan deze schertsvertoning om nog iets te maken van deze avond van de coalitie, die laat ik helemaal voor hun rekening. Ik stem tegen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik zal het officieel doen. Trots Haarlem stemt tegen. En waarom? Omdat bij die onderste drie punten, daar staat: "De indruk gewekt is dat de wethouder Rog zonder verplichte QR-code probeerde aanwezig te zijn." Chapeau, hartstikke goed. "Een wethouder vanuit hoofde van zijn functie geacht wordt zich aan de wet te houden." Ja, maar die coronapas is natuurlijk op een hele rare manier en helemaal niet volgens de wet tot stand gekomen. Dus chapeau. "En wethouder Rog tijdens de vergadering zijn excuses heeft aangeboden voor zijn tweet." Ja, dat vinden we dan jammer, want u moet gewoon zeggen wat u vindt. Dat was een persoonlijke tweet, u heeft een heel college daar bereid gevonden om een persbericht eruit sturen, dat het een persoonlijke mening was, dus daar moet u vooral mee doorgaan. Dus wij gaan hem niet steunen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Niet alleen de wethouder heeft geen rechte rug, maar ook de coalitie niet. Als het erop aankomt om verantwoordelijkheid te nemen, dan heeft u dat lef ook niet. Het gaat om het signaal dat we naar de stad uitsturen voor al die mensen die wel hun verantwoordelijkheid nemen in deze moeilijke periode. Dat neem ik u echt kwalijk. Aan deze schertsvertoning doe ik niet mee. U had met zijn allen de motie van wantrouwen moeten steunen of minstens deze wethouder erop moeten aanspreken dat hij zijn verantwoordelijkheid moet nemen en gewoon zijn ontslagbrief indienen. Want hij kan wel principes hebben, maar dat doet hij dan gewoon lekker in zijn eigen tijd en niet van ons gemeenschapsgeld. Dus wij gaan deze motie zeker niet steunen en u moet zich eigenlijk schamen.

De voorzitter: Dat waren de stemverklaringen, dan gaan ... Nee, nog meer. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, Hart voor Haarlem gaat de motie uiteindelijk natuurlijk wel steunen, maar ik wil nog wel even memoreren, of tenminste, even zeggen dat we toch eigenlijk bijna zes uur hebben gekeken naar toch wel een beetje de ondergang van een oude bestuurspartij als het CDA en de wethouder met een zeer zwak optreden, die nog niet eens werd verdedigd door zijn eigen fractie of in ieder geval minimaal. Eerlijk gezegd reken ik dat alle coalitiepartijen, en ook de VVD, aan. Want normaal zou je zeggen: man, we nemen je apart, jij houdt de eer aan jezelf en je vertrekt nu en je geeft er maar een mooi verhaal aan. Maar de uitkomst van deze avond is echt ... Nou ja, het is goed voor de oppositie. Ik tref u nog wel in uw stalletje als u op de markt staat als lijsttrekker, want dat is nu ook het grote probleem. Inderdaad, we gaan ons helemaal verheugen op de behandeling van de begroting, waarin u dan toch weer de sterwethouder moet zijn. Veel succes dan en een goede nachtrust.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, zoals gezegd: wij steunen de motie van afkeuring niet. Wij betreuren wel de gang van zaken, maar wij betreuren ook deze avond. Want we hadden deze avond heel veel belangrijke besluiten, twaalf miljoen voor Versterkers Duurzaam Doen, de jeugdhulp, de verkeersveiligheid. Het blijven allemaal belangrijke dingen voor de stad en ik denk dat we met zijn allen ook wel eens in de spiegel moeten kijken hoe wij hier deze avond met elkaar om zijn gegaan. Daar wil ik het bij houden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we ... Ah, de heer Hulster.

De heer Hulster: Actiepartij steunt de motie van afkeuring. Het is geen wantrouwen, maar als je voor wantrouwen bent, dan ben je ook voor afkeuring.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog één keer rond of ik iets over het hoofd heb gezien. Ik geloof het niet, dus dan gaan wij over tot stemming. Wie is voor deze motie? Dat zijn de fracties van GroenLinks, van D66, van OPHaarlem, Liberaal Haarlem, Hart voor Haarlem, Actiepartij, CDA, VVD en Partij van de Arbeid. Dan is die motie aangenomen. Dan hebben we nog een vierde motie, dat is overigens motie 01: 'Landelijke uitspraken botsen met het lokale geluid, schoenmaker, houd je bij je leest.' Die motie, is daar nog een stemverklaring voor? Niet? Dan gaan we stemmen. Wie is voor die motie? Dat is Trots Haarlem. Die motie is verworpen.

5. Sluiting

De voorzitter: Dan sluiten we daarmee dit onderwerp en daarmee ook deze vergadering af. Ik verzoek u om te blijven zitten, omdat wij nog, deze vergadering is voorbij, wij hebben nog een andere vergadering. Ik zou u het volgende voorstel willen doen. Er is in ieder geval één agendapunt wat noodzakelijkerwijs eigenlijk wel vanavond moet worden geregeld, dat is de Regiovisie Jeugdhulp Zuid-Kennemerland en IJmond. Dat is een belangrijk onderwerp. Daarnaast hebben we een aantal hamerstukken die we ook nu zouden kunnen doen, dat kost heel weinig tijd. Er is een installatie van een commissielid voor de fractie van de SP. Mijn voorstel zou zijn om in ieder geval het daarover te hebben. Dan is er tenslotte – en dat leg ik even bij u neer, of u zegt 'nou, dat willen wij eigenlijk ook vanavond doen', of dat zouden we op een ander moment moeten doen' – er ligt nog het interpellatieverzoek. Ik kijk even naar de indiener, of dat verzoek nu in discussie moet worden gebracht.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter, mag ik even een punt van orde doen? Het is gewoon 23:09 uur en we hebben een hele zware avond achter de rug. Ik heb wel behoefte aan een borrel en ik denk: waarom gaan we hier nog vergaderen?

De voorzitter: Omdat er een onderwerp is wat in de hele regio, dat gaat over een ontzettend belangrijk onderwerp, heel veel geld en vooral ook een hele belangrijke steun die nodig is voor jeugdigen. Dat stuk moet vanavond behandeld worden, de andere stukken kosten praktisch geen tijd. Mijn voorstel is om dat te doen en ik kijk even naar de indiener van het interpellatieverzoek, of hij dat op dit moment nog wil indienen.

De heer Blokpoel: Voorzitter, als ik ja zeg, dan mag ik heel hard gaan rennen, denk ik. Zelf had ik rekening gehouden met een langere avond, maar zoveel langer niet. Het lijkt me ook niet goed om de discussie nu vanavond nog te voeren, dat gesprek, dus laten we dat zo snel mogelijk na het reces doen.

De voorzitter: Dan heb ik een tweede voorstel. Dus mijn voorstel is om vanavond de punten te doen die ik u genoemd heb. Het tweede voorstel is om dinsdag 26 oktober een vergadering te houden waarin wij dan de rest van de agenda kunnen behandelen. Dinsdag 26 oktober. Ja, dat weet ik, maar de vraag is of het dan mogelijk is om toch te zoeken naar een alternatief daarvoor.

De heer Van den Raadt: Zondagmiddag, alstublieft.

De voorzitter: Nee, dat lukt niet. Dat lukt niet. Ik denk dat we nu in ieder geval een besluit moeten nemen op dit moment over die tweede vergadering, dus ik stel voor dat we die nu, die wil ik openen. Dan ga ik u de ... Ja, er wordt opnieuw opgestart. Ja, dat ga ik nog zeggen, maar dat doe ik bij de agenda. Kunnen we aan de slag?

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja. Dames en heren, ik kan me voorstellen dat er mensen zijn op de publieke tribune die zeggen: dit is voor ons een moment om weg te gaan. Maar voor de raadsleden is er nog werk aan de winkel, zwaar werk. Wilt u opnieuw inloggen? Want het is een nieuwe vergadering. Ik ga nu ook even een keten omdoen, zo.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).